

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสลงสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

รายงานการวิจัย

เรื่อง ปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลีของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Survey on Problems of Korean Major Students in Faculty of
Humanities and Social Sciences at Burapha University

ณัฐวรรณ สินารojน์

#0165149
- 7 พ.ค. 2557

AQ 0102345

335620

เริ่มบริการ

- 9 ก.ค. 2557

ได้รับทุนสนับสนุนจากเงินรายได้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ประจำปีงบประมาณ 2555

มหาวิทยาลัยบูรพา

ชื่อโครงการวิจัย : ปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลีของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
(Survey on Problems of Korean Major Students in Faculty of
Humanities and Social Sciences at Burapha University)

ผู้วิจัย : ณัฐวรรณ สินารожน์
ปีที่ทำการวิจัย : 2555

บทคัดย่อ

ชื่อโครงการวิจัย : ปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลีของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
(The Problems of Studying Korean Language
of Korean Language Major Students in Faculty of Humanities and
Social Sciences Burapha University)

ผู้วิจัย : ณัฐวรรณ สินารожน์
ปีที่ทำการวิจัย : 2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลีของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อให้ทราบปัญหาในการเรียนวิชาภาษาเกาหลีของนิสิต อีกทั้งนำผลการศึกษาที่ได้ไปเป็นข้อมูลเพื่อวางแผนพัฒนาหลักสูตรวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่สนใจการเรียนการสอนภาษาเกาหลีต่อไป

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นิสิตชั้นปีที่ 1 - 4 วิชาเอกภาษาเกาหลี (ภาคปกติ) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวนทั้งสิ้น 151 คน ด้วยแบบสอบถามแบบเลือกตอบและแบบปลายเปิด หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดแล้ว ได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของค่าตอบ และนำมารวบรวมด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ประเภทค่าความถี่ ค่าร้อยละ และนำเสนอเป็นรูปแบบความเรียงประกอบกับแผนภูมิวงกลมและแผนภูมิแท่ง

ผลการสำรวจพบว่าเหตุผลที่นิสิตเลือกเรียนวิชาเอกภาษาเกาหลี เนื่องจากชอบการและศิลปิน และจากการสำรวจนี้ทำให้ทราบปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลีของนิสิตว่า มีปัญหาด้านภาษา และ ปัจจัยอื่นๆ ผลการสำรวจปัญหาด้านภาษาอันประกอบไปด้วย ปัญหาการออกเสียงภาษาเกาหลี ในเรื่องกฎการออกเสียงมากที่สุด ปัญหาในการเรียนคำศัพท์ภาษาเกาหลีที่นิสิตคิดว่ายากที่สุด คือ สุภาษิต สำนวน ปัญหาในการเรียนไวยากรณ์ภาษาเกาหลีของนิสิตพบว่า มีปัญหารึ่งประโยค มากที่สุด รองลงมา ปัญหาเกี่ยวกับตำราและเอกสารประกอบการสอนที่มีปัญหามากที่สุดคือ คำอธิบายประกอบเข้าใจยาก ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ชาวไทยและชาวเกาหลี พบร่วมสอนเร็วและยกเกินไป มากที่สุด ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน ผลสำรวจพบว่านิสิตเรียนไปแล้วลืม มากที่สุด

Abstract

The purpose of this research is to assess the problems of studying Korean language in order to improve the curriculum for Korean major students and helps those who are interested in Korean language. The population of this research consisted of 151 Korean Language major students in the Faculty of Humanities and Social Sciences at Burapha University during their 2nd semester of 2013 academic year. This research was conducted through questionnaires to collect the required information. This data was analyzed using descriptive statistics and presented by charts.

The research showed that the population chose to be a Korean language major because they were interested in Korean pop icons. Most of the population agreed that Korean phonetic rules were the most difficult part of pronunciation. Korean vocabulary is difficult because of its frequent use of adages, which contain old and complicated words. Sentence construction was the most difficult part of grammar. The textbooks and classroom materials gave complicated explanations and stories that don't correspond to the lesson. Students noted that the Thai and Korean teachers gave complicated explanations too quickly, which made it difficult for the students to follow the lesson. To improve the foreign language education system, teachers need interesting texts and methods to attract the student's attention. Also, the students should be self-motivated to study the language by applying their learned skills outside of class.

กิตติกรรมประกาศ

ในการวิจัยครั้งนี้ ตั้งแต่เริ่มแรก จนสำเร็จคล่องไปได้ด้วยดีนี้ ข้าพเจ้าได้รับความเมตตาจาก
คณาจารย์ อธิ อาจารย์ ดร. ศักดินา บุญเปี่ยม อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อาจารย์สุรีพร สารัญรุณศักดิ์ อาจารย์ 3 ระดับ 8 หมวดวิชาภาษาไทย
โรงเรียนชลกันยานุกูล ที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการทำวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบใจนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้ และขอบพระคุณทุกท่านที่ได้กล่าวถึง รวมทั้งทุกท่านที่ให้กำลังใจในการ
จัดทำวิจัยครั้งนี้แม้มิได้อ่านมากก็ขอกราบขอบพระคุณมาก ณ ที่นี่ด้วย

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย.....	3
คำนำวิจัย.....	3
ขอบเขตของโครงการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
หลักในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ.....	6
โครงสร้างพื้นฐานและงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหานการเรียนภาษาเกาหลีและภาษาไทย.....	12
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	19
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	19
เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้า.....	19
วิธีการสร้างแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	20
วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	21
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	21
บทที่ 4 รายงานผลการวิจัย.....	22
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิต.....	23
ส่วนที่ 2 ปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลีของนิสิต.....	33
ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษา.....	64
บทที่ 5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	68
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	73

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 จำนวนนิสิตผู้สำเร็จการศึกษา.....	2
ตารางที่ 2 โครงการร่างไวยากรณ์พื้นฐาน.....	16
ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ.....	23
ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามชั้นปี.....	24
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีต่างๆ จำแนกตามเพศ.....	25
ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามที่เคยเรียนภาษาเก่าหลีมาก่อนเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยบูรพา...27	27
ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามแหล่งที่เคยเรียนภาษาเก่าหลีมาก่อนเข้าเรียน.....	28
ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามการเรียนภาษาเก่าหลีเพิ่มเติมจากสถาบันอื่น.....	29
ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเหตุผลที่ทำให้ตัดสินใจเรียนวิชาเอกภาษาเก่าหลี.....	30
ตารางที่ 9.1 จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเหตุผลอื่นๆ ที่ทำให้ตัดสินใจเรียนวิชาเอกภาษาเก่าหลี.....	32
ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาการอุகเสียงภาษาเก่าหลี.....	33
ตารางที่ 10.1 จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาการอุกเสียงภาษาเก่าหลีตามชั้นปี.....	35
ตารางที่ 10.2 จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาในการอุกเสียงภาษาเก่าหลี.....	37
ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาในการเรียนคำศัพท์ภาษาเก่าหลี.....	38
ตารางที่ 11.1 จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาในการเรียนคำศัพท์ภาษาเก่าหลีตามชั้นปี.....	40
ตารางที่ 11.2 จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาอื่นๆ ใน การเรียนคำศัพท์ภาษาเก่าหลี.....	42

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 14.1 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาไทย คณานุชยศาสตร์และ.....66
สังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามอาชีพอื่นๆ ที่ต้องการทำ เมื่อสำเร็จการศึกษา

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ในปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในประเทศไทยได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก สืบเนื่องจากคลื่นกระแสนิยมภาษาหลีไม่ว่าจะเป็น ดารา นักร้อง เสื้อผ้า เครื่องสำอาง ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีนักลงทุนชาวภาษาเกาหลีที่เข้ามาลงทุนทำธุรกิjinประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ภาษาเกาหลีจึงกล้ายเป็นภาษาหนึ่งที่สำคัญและมีผู้ต้องการเรียนเพื่อนำไปประกอบอาชีพ ไม่ว่าจะเป็น ล่าม นักแปล มัคคุเทศก์ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ครุอัจารย์ เป็นต้น อย่างไรก็ตามจำนวนของผู้รู้ภาษาเกาหลีที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้นั้น ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการในตลาดงาน เพราะในประเทศไทยการเปิดสอนภาษาเกาหลีในระดับอุดมศึกษา ทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชน โรงเรียนสอนภาษาทั่วไป รวมถึงโรงเรียนระดับนักเรียนศึกษาด้วยคงมีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับภาษาอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน ฯลฯ ในระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนสาขาวิชานี้เป็นวิชาเอกมีเพียง 8 แห่งเท่านั้น ได้แก่ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยนเรศวรและมหาวิทยาลัยหอการค้า นอกจากนี้สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนภาษาเกาหลีเป็นวิชาโทหรือวิชาเลือกเสรีเท่านั้น เช่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยทักษิณ ฯลฯ

คณะกรรมการอุดมศึกษาสตรและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาเป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาของรัฐ ที่เปิดสอนภาษาเกาหลีเป็นวิชาเอกอันดับต้นๆ ของประเทศไทย เริ่มตั้งแต่เปิดสอนเป็นวิชาเลือกเสรี เมื่อปี พ.ศ. 2538 ต่อมาในปี พ.ศ. 2542 ได้เปิดสอนเป็นวิชาโท และเปิดสอนเป็นวิชาเอกเมื่อปี พ.ศ. 2543 รวมระยะเวลาจนถึงปัจจุบัน 16 ปี จุดมุ่งหมายในการเปิดสอนวิชาภาษาเกาหลีในช่วงแรก เป็นจากมหาวิทยาลัยบูรพาตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกของประเทศไทยซึ่งเป็นเขตอุตสาหกรรม มีการลงทุนจากนักลงทุนต่างประเทศ เช่น นักลงทุนชาวภาษาเกาหลีมาเปิดกิจการเป็นจำนวนมาก แต่มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาเกาหลีน้อยมาก ดังนั้นเพื่อเป็นการรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะกรรมการอุดมศึกษาสตรและสังคมศาสตร์จึงจัดทำหลักสูตร เพื่อผลิตบัณฑิตปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาภาษาเกาหลีขึ้นมา มีนิสิตที่จบการศึกษารุ่นแรกเมื่อปี 2546 จนถึงปัจจุบัน จำนวน 195 คน ข้อมูลจากเอกสารผู้สำเร็จการศึกษาระบบที่เปลี่ยนและสถิตินิสิต¹ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 – 2554 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

¹ <http://reg.buu.ac.th>

ตารางที่ 1 ตารางแสดงจำนวนนิสิตผู้สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 – 2554

ปีการศึกษา	จำนวนนิสิตผู้สำเร็จการศึกษา (คน)
2546	21
2547	18
2548	20
2549	23
2550	28
2551	19
2552	23
2553	21
2554	22
รวม	195

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าจำนวนนิสิตที่สำเร็จการศึกษาต่อปีมีจำนวนน้อย เฉลี่ยเพียงปีละ 21.66 คน ซึ่งถ้าหากดูอัตรานิสิตที่จบการศึกษาในสาขาวิชาเอกภาษาเกาหลี คณานุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาแล้วจะเห็นว่า “ไม่เพียงพอต่อความต้องการในตลาดงานและเมื่อถูกผลการสำรวจสภาพการทำงานของบัณฑิตมหาวิทยาลัยบูรพา”² พบร่องรอยที่บัณฑิตนิยมทำมากที่สุดคือ พนักงานบริษัทหรือองค์กรเอกชนอันเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในเขตพื้นที่อุตสาหกรรม รองลงมาคืออาชีพอื่นๆ ได้แก่ นักแปล – ล่ามอิสระ ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่หน่วยงาน ได้แก่ ครู - อาจารย์ พนักงานธุรกิจ เจ้าของกิจการและพนักงานองค์กรต่างประเทศ ดังนั้นในหลักสูตรปรับปรุงปีการศึกษา 2554 จึงได้ปรับเปลี่ยนแผนกรรับนิสิตจากเดิมปีละ 30 คน เพิ่มเป็นปีละ 45 คน ปัจจุบันมีนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีภาคปกติทั้ง 4 ชั้นปีรวมกัน 151 คน

จากปัญหาที่กล่าวมา ทำให้ผู้วิจัยตระหนักรถึงความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาเกาหลี ซึ่งต้องรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจในภัยภาคหน้า การจัดการเรียนการสอนให้เกินนิสิตถือเป็นฐานะที่สำคัญยิ่ง อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาภาษาเกาหลีตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ได้จัดการเรียนการสอนตามความต้องการและความถนัดของอาจารย์ผู้สอน โดยไม่มีการสำรวจปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลีของนิสิตอย่างจริงจัง ผู้วิจัยเห็นว่าการวิจัยในครั้งนี้ จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาเกาหลีของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณานุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้เป็นอย่างมาก เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษา

² งานวิจัยสถาบันและสารสนเทศ กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยบูรพา

เกาหลีป้อนสู่ตลาดงาน อีกทั้งยังเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนในการเรียนการสอนภาษาเกาหลีอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- เพื่อศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลีของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- เพื่อเสนอแนวทางการวางแผนการพัฒนาหลักสูตรภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และผู้สนใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาเกาหลี

คำนำการวิจัย

- โครงสร้างประโยชน์ภาษาเกาหลีและภาษาไทยที่แตกต่างกันมีผลให้นิสิตมีปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลี ด้านการออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์และปัญหาด้านอื่นๆ อย่างไร
- นิสิตแต่ละชั้นมีปัญหาด้านภาษาแตกต่างกัน แต่ปัจจัยอื่นๆ เมื่อกันหรือต่างกันอย่างไร

ขอบเขตของโครงการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

นิสิตชั้นปีที่ 1 – 4 วิชาเอกภาษาเกาหลี (ภาคปกติ) ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลี ได้แก่ ปัญหาด้านภาษา คือ การออกเสียง คำศัพท์และไวยากรณ์ และปัจจัยอื่นๆ คือ ตำราและเอกสารประกอบการสอน อาจารย์ชาวไทยและชาวเกาหลี ผู้เรียน

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

- ปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลี คือ ปัญหาและอุปสรรค ข้อขัดข้องต่างๆ ในการเรียนภาษาเกาหลีของนิสิตที่เรียนภาษาเกาหลี ด้านภาษา ประกอบไปด้วย การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และปัจจัยอื่นๆ คือ สื่อการสอน วิธีการสอนของอาจารย์ทั้งชาวไทย และชาวเกาหลี ผู้เรียน

2. นิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คือ นิสิตสาขาวิชาภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบปัญหาในการเรียนวิชาภาษาเก้าหลีของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อวางแผนพัฒนาหลักสูตรวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่สนใจการเรียนการสอนภาษาเก้าหลี
3. เพื่อผลิตบัณฑิตมีความรู้ภาษาเก้าหลีไปใช้ประกอบอาชีพได้หลากหลาย และเป็นกำลังส่วนหนึ่งในการพัฒนาประเทศต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
  - 1.1 การวางแผนการสอน
  - 1.2 สื่อการสอน
  - 1.3 ผู้เรียน
2. โครงสร้างพื้นฐาน และงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลีและภาษาไทย
  - 2.1 การออกเสียง
    - 2.1.1 พยัญชนะ
    - 2.1.2 สรร
    - 2.1.3 กฎการออกเสียง .
    - 2.1.4 สำเนียง
  - 2.2 คำศัพท์
  - 2.3 ไวยากรณ์

1. หลักในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

ก่อนที่จะเริ่มการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เราจำเป็นต้องมาพิจารณาความมุ่งหมาย เสียก่อนทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาผู้เรียนเข้าใจ ตรงกันหรือไม่ว่าการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัยนั้นมีวัตถุประสงค์อะไรบ้าง จากการสำรวจความเห็นของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายสรุปได้ว่าความมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย เรียงลำดับความสำคัญไว้ดังนี้ (มยุรี สุขวิวัฒน์, 2554)

1. เรียนเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้จากตำราและแหล่งวิชาการอื่น ๆ เพิ่มเติมจากแหล่งวิชาการที่มีบันทึกหรือรวบรวมไว้ในภาษาของตนเอง
2. เรียนเพื่อให้เกิดความสนใจและความชำนาญในภาษาต่างประเทศนั้น ๆ เพื่อไปใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป
3. เรียนเพื่อวัตถุประสงค์อย่างเดียวกับในข้อ 2 แต่ให้มีความสามารถสอนภาษาต่างประเทศนั้น ๆ ได้ด้วย
4. เรียนเพราะต้องการเรียน เพราะความอยากรู้ อยากเรียนสิ่งใหม่ ๆ มิได้เพื่อจะใช้เป็นเครื่องมือในการเสาะแสวงหาวิชาการอื่น ๆ หรือมิใช่เพื่อจะนำความรู้นั้นไปประกอบอาชีพในอนาคต

เมื่อผู้เรียนได้รู้ความมุ่งหมายในการเรียนภาษาต่างประเทศของตนเองแล้วนั้นยังจะมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เราควรรู้และต้องคำนึงถึงดังต่อไปนี้ (ธีรวิทย์ กิจญโญ, 2538)

1. สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ภาษา เช่น พ่อ แม่ ครู โรงเรียนและวัฒนธรรม
2. ปัจจัยที่เกี่ยวกับผู้เรียน เช่น อายุ เพศ ความถนัด แรงจูงใจ ความสนใจ และความพยายาม
3. ปัจจัยเกี่ยวกับผู้สอน เช่น การเตรียมบทเรียน วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ
4. กระบวนการเรียนการสอน เช่น หลักสูตร วิธีการ สื่อการเรียนการสอน การทดสอบและการประเมินผล
5. นโยบายการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมุ่งไปในด้านใดและเน้นหนักเรื่องใด ซึ่งในปัจจุบันรัฐบาลไทยสนับสนุนส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

เมื่อเรารู้องค์ประกอบในการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมทั้งผู้สอนและผู้เรียนแล้ว ต่อไปเป็นหลักวิธีการสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นที่รับรองแก่ครุภัณฑ์ต่างประเทศโดยทั่วไปในโลก กล่าวโดยสรุปมีดังต่อไปนี้ (มล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, 2554)

1. วิเคราะห์ธรรมชาติของการเรียนภาษา
2. วิเคราะห์ภาษาต่างประเทศที่จะสอน หรือเรียน
3. วิเคราะห์ภาษาของผู้เรียน คือ ภาษาที่ใช้อยู่เป็นปกติธรรมดานิชิตประจำวัน อาจเป็นภาษาของบิดามารดา หรืออาจไม่ใช่ภาษาของบิดามารดา เช่น คนเมริกันบางคนรู้ภาษาอังกฤษดี แต่

บิดามารดาไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษที่บ้าน ภาษาที่ผู้เรียนใช้ได้โดยส่วนมากเป็นประจำนั้น ต่อไปจะเรียกว่า ภาษาของตนเองบ้าง หรือภาษาของผู้เรียนบ้าง

4. เปรียบเทียบภาษาทั้งสอง ในเรื่องระบบเสียง ระบบลักษณะศัพท์ (หรือคำ) ระบบไวยากรณ์หรือแบบสร้าง (Phonology, morphology and structure)
5. เลือกฟันและจัดอันดับศัพท์และแบบสร้างที่จะสอนก่อนหลัง (selection and grading)
6. เลือกใช้วิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ประสบ และใช้ศัพท์และแบบตัวอย่างที่ถูกต้อง
7. เลือกใช้หลักการ “ช้า” ให้ผู้เรียนได้รับแบบตัวอย่างเข้าไปในระบบการเรียนของผู้เรียน นี่คือศิลปะ ของการสอน
8. ฝึกหัดให้ผู้เรียนใช้การเทียบแทน (analogy) ภายในขอบเขตของภาษา
9. ในการฝึกให้พยากรณ์ให้มีหรือใช้สถานการณ์ (situation) ให้ใกล้เคียงกับที่ผู้เรียนจะมีโอกาสใช้ หรือประสบในชีวิตของผู้เรียนจริง ๆ หรือให้ใกล้เคียงมากที่สุด

นอกจากนี้ยังมีกลวิธีการสอนที่รับรองกันโดยมาก ที่ควรยกมากล่าวบ้างก็มีคือ (มล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, 2554)

1. เลือกศัพท์หรือแบบตัวอย่างที่ผู้เรียนเข้าใจความหมายมาสอนก่อนความหมายขึ้นอยู่กับ “วัฒนธรรม” หรือแบบการครองชีวิต ของผู้เรียน ทั้งนี้ เพราะในภาษาต่างประเทศที่จะสอนหรือเรียนย่อมมีศัพท์และแบบตัวอย่างที่เหมาะสมแก่วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาซึ่งห่างไกลจากประสบการณ์ของผู้เรียน เช่น นักเรียนไทยจะเข้าใจความหมายศัพท์ และแบบตัวอย่างที่เกี่ยวกับคดูหน้าได้ยาก ควรให้เรียนศัพท์และแบบตัวอย่างที่มีโอกาสใช้ในประเทศไทยหรือประเทศใกล้เคียงเสียก่อน
2. 在การสอนใช้กลวิธีให้ผู้เรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและของผู้เรียนหรือกล่าวอีกทำนองหนึ่ง ให้ผู้สอนคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมไว้เสมอ
3. การสอนต้องเป็นไปอย่างประยัคต์ โดยเฉพาะประยัคต์เวลา ทั้งนี้ เพราะภาษาต่างประเทศเป็นวิชาหากโดยธรรมชาติแต่มักได้รับเวลาการสอนน้อยในสถาบันการศึกษาทั่ว ๆ ไป
4. ใช้กลวิธีที่ผู้เรียนจะทำความรู้ให้ตนเองเพิ่มเติมได้ง่ายภายในขอบเขตของภาษาที่สอน
5. ให้ผู้เรียน “ประสบ” กับภาษาที่เรียนให้มากที่สุดที่โอกาสจะอำนวย ควรใช้ภาษาของผู้เรียนเอง แต่เฉพาะในคราวจำเป็น
6. 在การสอนศัพท์ใหม่ ควรสอนภาษาในแบบตัวอย่างหรือแบบสร้างที่ผู้เรียนรู้แล้ว ในการสอนแบบสร้างใหม่ ควรใช้ศัพท์เก่าที่ผู้เรียนรู้แล้วเช่นกัน
7. ให้ค่ออย่า ขยายวงศัพท์และแบบตัวอย่างของผู้เรียนให้เหมาะสมแก่ผู้เรียน จะช้าหรือเร็วแล้วแต่สมรรถภาพของผู้เรียน ขยายจากการแคนบ์ไปยังวงกว้างจนกระทั่งเข้าใจ และได้ใช้ภาษาใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา

8. ตามปกติ อันดับของทักษะที่สอน น่าจะเป็น พังเสียงให้ได้ยิน (oral perception) พังให้เข้าใจ อ่านให้เข้าใจ แล้วจึงเขียน

เป็นที่ยอมรับแล้วว่าเทคนิคการสอนของครูผู้สอนเป็นหัวใจสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ก่อนอื่นผู้สอนภาษาต่างประเทศต้องมีความรู้ในตัวภาษา และรู้วิธีสอนภาษา เพราะเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องให้ความรู้และนำมาปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในปัจจุบันมีวิธีจำแนกออกไปมากมายหลายวิธี และวิธีสอนใหม่ๆ ย่อมเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา สิ่งที่ครูผู้สอนต้องตระหนักเสมอ คือ ไม่มีวิธีสอนใดๆ ที่ดีที่สุด วิธีสอนอย่างหนึ่งอาจเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับการสอนวิชาหนึ่ง หรือในสถานการณ์หนึ่ง ปัญหานี้จึงจำเป็นที่จะต้องให้ผู้สอนใช้พิจารณาอย่างรอบคอบ โดยเลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา ความสนใจและวัยของผู้เรียน ในยุคที่หลักสูตรการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการสอนเพื่อสื่อความหมาย การที่จะทำให้การเรียนการสอนในแนวคิดนี้ ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายมีหลักปฏิบัติที่ผู้สอนควรใส่ใจดังต่อไปนี้

- บริมาณของเนื้อหาที่นักเรียนจะต้องเรียนนั้นไม่สำคัญเท่ากับความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างแท้จริง และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา
- สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในลักษณะที่สมจริงให้นักเรียนได้เกิดความมั่นใจว่าตนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารได้
- ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าในแต่ละชั่วโมงตนมีประสบการณ์เพิ่มพูนขึ้น ผู้สอนสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะเรียน
- ผู้สอนควรเตรียมกิจกรรมหลากหลาย แบบ เปลี่ยนกิจกรรมบ่อยๆ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย
- ไม่ควรรีบสอนให้จบเร็ว ๆ โดยที่ผู้เรียนยังไม่มีความแม่นยำ
- ผู้สอนต้องเข้าใจผู้เรียน และปัญหาของผู้เรียน รู้วิธีที่จะช่วยผู้เรียนแก้ปัญหานั้นๆ ได้
- ผู้สอนจะต้องนุ่มนวล แต่ขณะเดียวกันก็จะต้องมีความเข้มแข็ง

อย่างไรก็ตามระเบียบวิธีการสอนดังที่ได้กล่าวมาก็มีครูผู้สอนภาษาเกิดความเข้าใจไขว้เข้าและสับสนเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศซึ่งอาจจะช่วยให้เกิดข้อควรระวังไม่ให้เกิดความเข้าใจไขว้เขวในการสอนภาษาดังต่อไปนี้ (มล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, 2554)

- เข้าใจว่าในระดับสูงระเบียบวิธีสอนไม่สำคัญ ใช้คนมีความรู้สอนก็ได้ ความเข้าใจเช่นนี้เกิดมาจากในระบบการศึกษาบางประเทศ การมารยุบศึกษาในสายที่เตรียมนักเรียนขึ้นมหาวิทยาลัย ได้กระทำการตัดเลือกนักเรียนเข้ามหาวิทยาลัย หรือสถาบันระดับอุดมศึกษา ก็ทำกันอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นอาจารย์ที่สอนในสถาบันเหล่านี้ถึงจะหย่อนทางระเบียบวิธีสอน แต่เมื่อมีความรู้พอที่จะทำให้นักเรียนสนใจได้ก็สอนได้ผลดีพอสมควร แต่

ปัจจุบันนี้ในบางประเทศก็เริ่มเห็นกันบ้างแล้วว่า แม้ในระดับสูงการสอนภาษาต่างประเทศต้องอาศัยระเบียบวิธีที่ดี จึงจะได้ผลเป็นที่พอใจโดยประยุกต์เวลาและแรงงาน

2. สับสนในเรื่องความแตกต่างระหว่างศัพท์ทางวิชาการต่อไปนี้ คือ ระเบียบวิธี กลวิธี วิถีทางเข้า และเพื่อประโยชน์อันสำคัญมาก ขออธิบายอย่างสั้น ๆ ว่า ระเบียบวิธี หมายถึง การตั้งแนวคิด การวางแผนหลักของวิธีการที่จะสอน การเลือกทฤษฎี การใช้กลวิธีการสอน การเลือกและใช้วัสดุและอุปกรณ์การสอน ทั้งหมดนี้รวมกัน กลวิธีเป็นศิลปะขึ้นอยู่กับกาลเทศะและบุคคล ส่วนวิถีทางเข้า หมายถึง การเริ่มการทำกิจหนีดในเรื่องการสอนภาษาต่างประเทศ มีผู้ใช้คำแสดงความสับสนของความเข้าใจ เช่น ระเบียบวิธีภาษาศาสตร์ ระเบียบวิธีฟonetิกส์ ระเบียบวิธีมิชแกน ระเบียบวิธีอังกฤษ ระเบียบวิธีอเมริกัน ซึ่งไม่มีทั้งนั้น มีแต่วิถีต่าง ๆ เช่น วิถีการพูด (oral approach) วิถีทางภาษาศาสตร์ (linguistic approach) วิถีทางวัฒนธรรม (cultural approach) เป็นต้น ระเบียบวิธีสอนปัจจุบันนี้เข้าเกักกันหัวโตกในหมู่อาจารย์ที่ศึกษาทางนี้ ไม่มีระเบียบวิธีอังกฤษ วิถีอเมริกัน อาจมีระเบียบวิธีเก่า (Traditional method) ที่ยังใช้อยู่ในมหาวิทยาลัยบางแห่ง ซึ่งมักอาศัย วิถีตันติภาษา (classical approach)
3. สับสนหน้าที่ของนักภาษาศาสตร์ นักภาษาศาสตร์ประยุกต์กับครูสอนภาษาต่างประเทศ แท้ที่จริงนักภาษาศาสตร์บางคนไม่สนใจการสอนเลย นักภาษาศาสตร์ประยุกต์บางคนสนใจในเรื่องการสอนภาษาต่างประเทศ บางคนสนใจวิธีการประยุกต์เรื่องอื่น
4. สับสนเรื่องไวยากรณ์ คนใช้คำนี้ในความหมายหลายความหมาย เช่น เราจะได้ยินคนพูดว่า ภาษาไทยไม่มีไวยากรณ์ เป็นต้น แล้วสับสนไปว่า ในระเบียบวิธีสอนแบบปัจจุบันห้ามไม่ให้สอนหลักไวยากรณ์ ซึ่งเป็นความเข้าใจผิดอย่างมาก ถ้าตีความไวยากรณ์ คือ แบบสร้างภาษา ในระเบียบวิธีปัจจุบัน การสอนภาษาต่างประเทศทุกภาษาต้องอาศัยไวยากรณ์ แต่อาจแตกต่างกันในเรื่อง วิถีทางเข้าหรือกลวิธี
5. สับสนในเรื่องการใช้ภาษาของผู้เรียน มีครูเข้าใจกันมากกว่า ในการสอนภาษาต่างประเทศไม่ควรใช้ภาษาของผู้เรียนเลย แต่ที่จริงหาใช่เข่นนั้นไม่ การสอนต้องใช้กลวิธีที่ประยุกต์ ถ้าการใช้ภาษาของผู้เรียนจำเป็นก็ต้องใช้ แต่ควรใช้เวลาให้ผู้เรียนได้มีโอกาส พัง พูด อ่าน เขียนภาษาต่างประเทศที่ตนกำลังเรียนมากที่สุด
6. สับสนเรื่องการแปลในฐานะเป็นศิลปะชนิดหนึ่ง กับการแปลศัพท์ในการสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งถ้าจะอธิบายก็จะทำให้เอกสารนี้ยาวเกินไป
7. สับสนเรื่องการอ่านให้ออก การอ่านເອົາຄວາມ การอ่านให้ผู้อื่นฟัง หรือจะกล่าวไปอีกทำนองหนึ่ง อาจว่าสับสนในเรื่องการอ่านอักษรออกมาเป็นเสียงอย่างที่เจ้าของภาษาออกสับสนในเรื่องการอ่านในใจเพื่อเข้าใจแก่ตันกับการอ่านออกเสียงซึ่งเป็นศิลปะชนิดหนึ่ง
8. สับสนเรื่องการวัดผลการเรียนรู้ นักวัดผลที่ไม่ได้เรียนเรื่องธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พาให้ไข่เข้าโดยพูดกวางๆ ทั่วๆ ไป ทำให้ครุพังแล้วคิดว่า การวัดผลการเรียนภาษาต่างประเทศ

ใช้กลวิธีเดียวกันกับวิชาอื่น ซึ่งไม่น่าไขว้เขว เพราะในเมื่อการสอนไม่เหมือนกัน การวัดผลก็ย่อมแตกต่างกันเป็นธรรมดा

9. ไขว้เขวในเรื่องการสอนทักษะรับ เช่น พัง อ่าน กับทักษะแสดงออก เช่น พูด เขียน กลวิธีในการสอนทักษะสองประเภทนี้ไม่เหมือนกัน การวัดผลการเรียนก็ไม่เหมือนกัน ยังมีความเข้าใจไขว้เขว สับสนในเรื่องอื่น แต่เท่าที่กล่าวมานี้ ก็พอเห็นแล้วว่า ความยุ่งเหยิงมีที่มาอย่างไร

1.1 การวางแผนการสอน

ในการวางแผนการสอนแต่ละครั้ง กระบวนการที่สำคัญในการวางแผนที่ผู้สอนควรได้ศึกษา มีดังนี้ (อุบล แคล้วกลาง, 2540)

1. การคัดเลือกและจัดลำดับจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์เป็นสิ่งสำคัญในการจัดการศึกษา เป็นข้อที่จะบอกทิศทางของการเรียนการสอนและกิจกรรมอื่นๆ
2. การคัดเลือกและการจัดลำดับเนื้อหา เนื้อหาเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีส่วนกำหนดจุดประสงค์ทางการศึกษาและกิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหาที่นำมาให้ผู้เรียนเรียนควรพิจารณาอย่างรอบคอบและเป็นระบบ
3. การคัดเลือกและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อการเรียนการสอน
4. การคัดเลือกเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผล โดยมากขาดความเข้าใจเรื่องแบบเรียน เนื้อหาของภาษา (เสียงแบบสร้างและศัพท์) แบบฝึกทักษะการอ่านในใจเพื่อความ แบบฝึกทักษะพูด เขียน ไวยากรณ์และแบบทดสอบทุกทักษะ แบบเรียนที่กำหนดให้เรียนในโรงเรียน มัธยมนั้น ครูมักไม่เข้าใจว่าเป็นแบบเรียนด้านไหนแน่ ส่วนแบบทดสอบ (test) นั้นมักคิดกันว่า ครูในโรงเรียนต่าง ๆ ควรทำได้เอง แท้ที่จริงแบบทดสอบทำยากมาก ไม่ควรปล่อยให้ครูทำเอง ต้องใช้ครูที่ชำนาญในด้านนี้โดยเฉพาะ และควรมีแบบทดสอบประจำวันควบคู่กันไปกับแบบฝึก และให้ครูเข้าใจว่า เวลาใดตนกำลังสอน เวลาใดตนกำลังทดสอบ แบบทดสอบและแบบฝึกอาจอยู่ในหนังสือเล่มเดียวกันก็ได้ แต่ผู้ใช้ต้องเข้าใจถ่องแท้ว่าจะใช้อย่างไร (มล. บุญเหลือ เทพย-สุวรรณ, 2554)

1.2 สื่อการสอน

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ สื่อการเรียนการสอนหรืออุปกรณ์มีความสำคัญมาก เช่นกัน สื่อการสอนเป็นเครื่องมือทำให้เกิดการเรียนรู้ นักเรียนจะเรียนรู้ได้ด้วยการลงมือทำ เช่น การได้ฟัง ได้พูด ได้เห็น ได้ร่วมกิจกรรม สื่อการสอนเป็นสิ่งเร้าความสนใจของนักเรียนและสนใจในบทเรียน สื่อการสอนยังช่วยพัฒนาให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาได้ สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนมีหลายประเภท ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภท (อุบล แคล้วกลาง, 2540)

- สื่อการสอนแบบวัสดุ ได้แก่ หนังสือแบบเรียน แบบฝึกหัด คู่มือครู รูปภาพและภาพชุด สไลด์ ภาพยนต์หรือทัศน์ แบบบันทึกเสียงและของจำลอง หุ่นจำลอง หรือวัสดุที่ผู้สอนเป็นผู้ทำขึ้นมาเอง เช่น บัตรคำ บัตรอักษร สื่อสำหรับฝึกประสมคำและแต่งประโยค แผนภูมิ เป็นต้น
- สื่อการสอนประเภทอุปกรณ์ คือ สื่อที่ใช้ได้นานและมีความคงทนกว่าประเภทวัสดุ เช่น ขอล์ก กระดาษคำ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ
- สื่อการสอนประเภทวิธีการ คือ การจัดกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนและเกิดความสนุกสนานในการเรียน เช่น เกมส์ เพลงประกอบการสอน การจำลองสถานการณ์ เล่านิทาน การฝึกภาษาในห้องปฏิบัติการภาษา การจัดประสบการณ์ตรง เป็นต้น

1.3 ผู้เรียน

นอกเหนือสิ่งอื่นใด สิ่งสำคัญของการเรียนการสอนคือ ผู้เรียน (มยุรี สุขวิัฒน์, 2554) ผู้เรียนที่เข้ามาศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ควรจะรู้ว่าตนเองมีความมุ่งหมายอย่างไร มีความต้องการอะไรบ้างและควรจะเรียนรู้ข้อเท็จจริงบางประการเกี่ยวกับการเรียนภาษาต่างประเทศ เช่น ควรรู้ว่า การเรียนภาษาต่างประเทศนั้นเป็นการเรียนทักษะ ต้องฝึกฝนมากจนเกิดความถนัด ความชำนาญ และถ้าต้องการให้ความชำนาญไม่ถูกถอยลงก็ต้องใช้ภาษาต่างประเทศน้อยลง เช่น การใช้ภาษาต่างประเทศนั้นถ้าจำกัดอยู่ภายในห้องเรียนก็จะได้ผลน้อยมาก แต่นักศึกษาที่ควรจะเห็นใจที่มหาวิทยาลัยไม่อาจจัดกิจกรรมเรียนภาษา นอกหลักสูตรได้เพียงพอ กับความต้องการของนักศึกษา เนื่องจากกำลังคนและกำลังเงินมีจำกัด ฉะนั้นผู้เรียนที่ต้องการเก่งในเรื่องภาษาจึงต้องขวนขวยฝึกฝนนอกห้องเรียนให้เกิดความชำนาญมากขึ้น อีกทั้งนักศึกษาควรรักษาวินัยในการเรียนอย่างเคร่งครัด การขาดเรียนบ่อย ๆ และการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาเป็นอุปสรรคที่สำคัญมากของการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะชั้นเรียนภาษาแบบเข้มข้น ซึ่งใช้ระยะเวลาสั้นแต่ต้องการให้ผู้เรียนมีเวลาเรียนต่อเนื่องกันเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาให้เป็นปึกแผ่นได้ในระยะเวลาที่กำหนดไว้

การเรียนภาษาให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพนั้น คือ ความตั้งใจและเอาใจริงอย่างต่อเนื่อง เพราะการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นทำให้ผู้เรียนเบื่ออยู่ตรงที่ต้องท่องมากมาย พยายามใช้ภาษาต่างประเทศให้มากที่สุดแต่อย่าหลีกเลี่ยงการแปลเป็นภาษาไทย จงคิดเป็นภาษาตัวเอง พจนานุกรมภาษาตัวเอง อ่านเรื่องที่เราทราบดีอยู่แล้วจากบทความที่เป็นภาษาต่างประเทศ ห้องจำให้มาก หมั่นทบทวนความรู้ที่เรียนมาและค้นคว้าเพิ่มพูนอย่างสม่ำเสมอ (ธีรวิทย์ กิจโนญา, 2538)

2. โครงสร้างประยุกต์ภาษาเก้าหลีและภาษาไทย

ภาษาเก้าหลีและภาษาไทยมีโครงสร้างทางภาษาแตกต่างกันอย่างมาก ภาษาเก้าหลีจัดอยู่ในตระกูลอัลเตอิก มีลักษณะเป็นรูปภาษาคำติดต่อ คือ ภาษาแบบที่มีการสร้างคำด้วยการเติมอาคมหรือปัจจัยซึ่งเป็นหน่วยคำอิสระและไม่มีความหมาย ผ่านเข้ากับคำบางคำซึ่งเป็นคำตั้ง ทำให้เกิดเป็นคำใหม่ แต่จะมีรูปและความหมายเกี่ยวเนื่องกับคำตั้งนั้น และบอกหน้าที่ของคำ ส่วนภาษาไทยจัดอยู่ในตระกูลภาษาไท – กะได มีลักษณะเป็นรูปภาษากลุ่มภาษาคำโดด คือ ภาษาแบบที่ใช้คำที่มีลักษณะโดด ๆ คือ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปไปตามหน้าที่หรือตามความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์เกี่ยวเนื่องกับคำอื่น คำในภาษาคำโดดมักจะมีพยางค์เดียวเป็นส่วนมาก แต่ก็มีคำสองพยางค์และหลายพยางค์ด้วย ทำให้หังสองภาษาไม่ลักษณะทางโครงสร้างที่แตกต่างกันสรุปได้ดังต่อไปนี้

2.1 การออกเสียง

2.1.1 พยัญชนะ

พยัญชนะในภาษาเก้าหลีมี 19 เสียง ประกอบไปด้วย พยัญชนะ ‘ㄱ [k] , ㄴ [h] , ㄷ [t] , ㄹ [r] , ㅁ [m] , ㅂ [p] , ㅅ [s'] , ㆁ [ŋ] , ㅈ [tʃ] , ㅊ [tʃ'] , ㅋ [k'] , ㅌ [t'] , ㅍ [p'] , ㅎ [h] , ㄲ [kʰ] , ㄸ [tʰ] , ㅃ [pʰ] , ㅆ [sʰ] , ㅉ [tʃʰ]’ แบ่งการอักเสียงเป็นเสียงธรรมชาติ เสียงหนัก (เสียงแข็ง) และ เสียงเบร็ง ตัวอย่างเช่น เสียง ㅂ [p] , ㅍ [pʰ] , ㅃ [p'] ซึ่งในการแบ่งแยกเสียงของตัวพยัญชนะไม่ใช่เรื่องง่ายและเมื่อใช้พยัญชนะที่ต่างกันก็ย่อมให้ความหมายที่ต่างกันด้วย สำหรับภาษาไทย การอักเสียงพยัญชนะ อักเสียงเป็นเสียงธรรมชาติ เท่านั้นแต่พยัญชนะมีลักษณะผูกพันกับเสียงวรรณยุกต์ตามอักษรสูง กลาง ตា ดังนั้นมีผลสมกับระยะจะเกิดเสียงวรรณยุกต์สูง กลาง ตា ติดตามมา พยัญชนะไทยมี 44 รูปแต่เมื่อ 21 เสียง ประกอบด้วย อักษรสูง 11 รูป คือ ㅋ[kʰ] , ㅌ[tʰ] , ㆁ[tʃʰ] , ㅎ[tʃʰ] , ㅊ[tʰ] , ㅍ[pʰ] , ㄲ[s'] , ㅆ[sʰ] , ㆁ[h] อักษรกลาง 9 รูป คือ ㄱ[k] , ㄷ[t] , ㄴ[d] , ㅂ[p] , ㅈ[tʃ] , ㅊ[tʃ'] , ㅋ[k'] , ㅌ[t'] , ㅍ[p'] และอักษรตា 24 รูป คือ ㄱ[kʰ] , ㄷ[kʰ] , ㄴ[n] , ㅂ[pʰ] , ㅈ[tʃʰ] , ㅊ[tʃ'] , ㅋ[k'] , ㅌ[t'] , ㅍ[p'] , ㆁ[h] จะเห็นว่าเสียงพยัญชนะภาษาเก้าหลีปราภภูอยู่ในเสียงพยัญชนะไทยถึง 19 เสียงแต่ก็ไม่ได้ออกเสียงได้เหมือนกันอย่างชัดเจน ทำให้ผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาเก้าหลีพบปัญหาในการอักเสียงพยัญชนะอยู่บ้าง

2.1.2 สรร

การอักเสียงสรรในภาษาเก้าหลีนั้น คือ เสียงที่เปล่งโดยให้ลมออกทางช่องปากและไม่กระแทบหรือถูกปิดกัน จากวิวัฒนาการส่วนใดส่วนหนึ่งในช่องปาก แบ่งออกเป็น สรรเดี่ยวและสรร

ประสม สารเดี่ยวคือ สารที่ออกเสียงเพียงเสียงเดียว ส่วนสารประสมคือ สารที่เกิดจากเสียงสารเดี่ยวสองตัวรวมกัน สารเดี่ยวในภาษาเกาหลีทั้งหมด 10 เสียง และสารประสมมี 11 เสียง สำหรับการออกเสียงสารในภาษาไทยนั้น แบ่งเป็นสารเดี่ยวมี 18 เสียง³ และสารประสมมี 3 เสียง (กาญจนา นาคสกุล, 2556) เสียงสารเดี่ยวในภาษาไทยมีเสียงสารภาษาเกาหลีปรากฏอยู่ และเสียงสารเดี่ยวไม่มีความซับซ้อนใดๆ ผู้เรียนชาวไทยจึงสามารถออกเสียงสารเดี่ยวได้อย่างไม่เกิดปัญหาหรือข้อขัดข้องใดๆ แต่สารประสมในภาษาเกาหลีที่เกิดจากเสียงสารเดี่ยวสองตัวรวมกัน จึงเกิดลักษณะมีสองเสียงซึ่งต่างจากสารประสมภาษาไทยที่เกิดจากสารเดี่ยวสองเสียงมาประสมกันก็จริง แต่เมื่อออกรสเสียงหรือประสมกับพยัญชนะ ออกรสเสียงเป็นเสียงเดียว ด้วยความต่างกันทำให้ผู้เรียนชาวไทยออกเสียงสารประสมในภาษาเกาหลีได้แตกต่างกันอย่างชัดเจน

2.1.3 กฎการออกเสียง

กฎการออกเสียงหรือการเปลี่ยนแปลงเสียง คือ เมื่อประสมคำอาจทำให้การออกเสียงไม่เป็นไปตามเสียงเดิม เกิดการเปลี่ยนเสียงใดเสียงหนึ่งหรือเปลี่ยนเป็นเสียงอื่น เพื่อออกรสเสียงได้อย่างเป็นธรรมชาติไม่ติดขัด เช่น คำว่า ‘만납니다’ ไม่ได้ออกว่า [만납니다] แต่ออกเสียงเปลี่ยนเป็นคำว่า [만남니다] จากตัวอย่างนี้จะเห็นว่า พยัญชนะ ‘ㅂ : /b/’ ที่อยู่ในตำแหน่งพยัญชนะ ‘ㄴ : /n/’ ที่อยู่ในตำแหน่งพยัญชนะตัวต่อไป พยัญชนะ ‘ㅁ : /b/’ เปลี่ยนเสียงเป็น ‘ㅁ : /m/’ เป็นต้น สำหรับเรื่องของกฎการออกเสียงหรือการเปลี่ยนแปลงเสียงนี้ประกอบไปด้วย กฎการออกเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ (ตัวสะกด), การกลมกลืนเสียง, การย่อหรือลดเสียง สำหรับภาษาไทยนั้นไม่มีกฎการออกเสียง เมื่อประสมคำสามารถอ่านตรงตัวได้เลย แต่ในการประสมคำบางคำอาจทำให้เกิดการลดรูปหรือเปลี่ยนรูปของพยัญชนะหรือสารได้ เช่น การลดรูปวิสรรชนีย์ (-ะ) เช่น คำว่า อนุชา อ่านว่า อะ-奴-ชา, พนักงาน อ่านว่า พะ-นัก-งาน, และการเปลี่ยนรูปสระ ฯ-ะ โดยใช้ตัว อ กับไม่ตัดกับ เท เช่น ลือเกต หรือเพียง แต่ลดรูป เช่น นอต เป็นต้น

2.1.4 สำเนียง

การออกสำเนียงในภาษาเกาหลีถือว่ามีความสำคัญ เพราะเป็นสิ่งที่กำหนดชนิดของประโยชน์ต่างๆ ได้ การออกสำเนียงเสียงตាท้ายประโยชน์ ‘밥 먹어↖ : กินข้าว’ ประโยชน์คือ ประโยชน์บอกเล่า การออกสำเนียงท้ายประโยชน์สูง ‘밥 먹어↗ : กินข้าวใหม่’ ประโยชน์เป็นประโยชน์คำถ้า และถ้าออกสำเนียงตាทวนหรือสำเนียงเสียงไม่สูงไม่ตា ‘밥 먹어

³ สารเดี่ยว 18 เสียง แบ่งเป็น สารสั้น 9 เสียงและสารยาว 9 เสียง

→ : กินข้าวซี่' ประโยชน์แบบนี้คือ ประโยชน์คำสั่ง แต่ถ้าในการออกเสียงแบบนี้แต่ท้ายเสียงลากยาว ประโยชน์นั้นคือประโยชน์ซักชวน

จากความแตกต่างของภาษาเกาหลีและภาษาไทยในเรื่องการออกเสียง กฎการออกเสียง สำเนียง ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทย โดยเอกสารที่ได้รวบรวมมา นี้ เป็นการวิจัยหาข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทยดังที่ Kim, sun - ho (2008), ได้กล่าวว่า ปัญหain ชั่วโมงเรียนการพูดภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทยคือ การได้รับอิทธิพล จากราภาษาแม่ การไม่ได้ฝึกฝนพูดและนำไปใช้อย่างเพียงพอ วิธีการเรียนการสอนของอาจารย์ชาว เกาหลี และผู้เรียนมีคติส่วนตัวว่าการเรียนการพูดภาษาเกาหลียาก สิ่งที่ผู้เรียนคิดว่ายากในชั่วโมง เรียนการพูดภาษาเกาหลีคือ การออกเสียง, คำศัพท์, ไวยากรณ์และสำเนียง และปัจจัยที่ก่อให้เกิด ปัญหាដันเนื่องมาจากการได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่คือ การออกเสียง สำเนียงและไวยากรณ์ และส่วนที่ เป็นปัญหain การออกเสียงภาษาเกาหลีสำหรับผู้เรียนชาวไทยคือ การออกเสียงพยัญชนะต้นภาษา เกาหลี ‘ㄱ, ㄷ, ㅂ, ㅅ’ เสียงสรุภาษากาหลี ‘ㅋ, ㅌ, ㅍ, ㅎ, ㄴ’ การออกเสียงตัววรรณกฤต ‘ㄹ’ และกฎการออกเสียงในภาษาเกาหลี จากนั้นผู้วิจัยจึงนำปัญหาต่างๆ ทั้งหมด และคิดวิธีสอนการพูดภาษาเกาหลีสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติโดยแบ่งเป็นการสอนการพูดสำหรับนิสิต ระดับต้นและกลาง สำหรับนิสิตระดับต้น คือ หาข้อผิดพลาดที่ทำให้ผู้เรียนเกิดปัญหain การพูดแล้ว สอนโดยการ อธิบาย ฝึกฝนนำไปใช้ สรุปอย่างเป็นขั้นเป็นตอน สำหรับผู้เรียนระดับกลาง คือ การ นำเอาภาพนิทรรศ์ ละคร หรือมิวสิควิดีโอมาระกوبการเรียนการสอน นอกจาคนี้ Ru , mi -yong (2011) ได้กล่าวว่า การเรียนภาษาต่างประเทศ สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งคือ การออกเสียง การออกเสียง เป็นพื้นฐานสำคัญข้อหนึ่งในการเรียนภาษาต่างประเทศ การออกเสียงภาษาต่างประเทศจะได้รับ อิทธิพลจากการออกเสียงและสำเนียงจากภาษาแม่ และเปรียบเทียบระบบเสียงสรุภาษากาหลีกับ ภาษาไทยว่าเสียงสรุเดี่ยวในภาษาเกาหลีออกเสียงว่า /r/ แต่ในภาษาไทยออกเสียง /ph:/, เสียงสรุเดี่ยว ‘ㄴ’ ภาษาเกาหลีออกเสียง [ə] แต่ในภาษาไทยออกเสียง /w:/ และภาษาไทยมีการแบ่งเสียงสรุ เดี่ยวเสียงสั้นและเสียงยาวมากกว่าภาษาเกาหลี สำหรับเสียงสรุประสม ภาษาเกาหลีกับภาษาไทยมี ความแตกต่างกันมาก เสียงประสมในภาษาเกาหลีนั้นจะเป็นการผนวกเสียงกับสรุเดี่ยว แต่ในภาษาไทยไม่ใช่ ดังนั้นในการออกเสียงสรุภาษากาหลีของผู้เรียนชาวไทยจึงเกิดข้อผิดพลาดขึ้น คือ นักเรียนไทยสามารถออกเสียงสรุเดี่ยวได้โดยไม่มีข้อผิดพลาด แต่ออกเสียงสรุประสม ‘ㅎ’, ผิดพลาดกล้ายเป็น สรุประสม ‘ㅏ’, 40% , ออกเสียงสรุประสม ‘ㅓ’, ผิดพลาดกล้ายเป็น ‘ㅓ’ 10% และออกเสียงสรุประสม ‘ㅡ’, ผิดพลาดกล้ายเป็น ‘ㅡ’, 10% ดังนั้นการ สอนออกเสียงอย่างเป็นขั้นเป็นตอนตั้งแต่เริ่มต้นจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก สำหรับการออกสำเนียง ภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทยและ Lee, jin - sun (2009) ได้กล่าวไว้ว่า การออกสำเนียงสำหรับ ประโยชน์คำสั่งในภาษาเกาหลีนั้นถือว่ามีความซับซ้อน เพราะสำเนียงเป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถแบ่ง

ชนิดของประโยชน์คำถ้า แต่ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีระบบบรรณยุกต์ การออกเสียงคำศัพท์ทุกคำมีเสียงบรรณยุกต์ แต่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในประโยชน์คำถ้าแต่อย่างใด ดังนั้นนักเรียนไทยที่เรียนภาษาเกาหลี เมื่อต้องใช้ประโยชน์คำถ้าภาษาเกาหลี จึงเกิดข้อผิดพลาดในการออกสำเนียง เพราะได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ และไม่รู้ว่าประโยชน์คำถ้าชนิดใดต้องออกเสียงอย่างไร ซึ่งเกิดจากผู้สอนอาจไม่ใส่ใจในการออกสำเนียง ให้ผู้เรียนฟังจาก TAPE , CD ที่มีมากับตำราเรียนเท่านั้น

2.2 คำศัพท์

คำศัพท์ที่ใช้อยู่ในภาษาเกาหลีมีมากมายนับไม่ถ้วน จะทำอย่างไรให้สามารถเข้าใจความหมายอย่างลึกซึ้งเพื่อนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ดังนี้จะมีการแบ่งประเภทของคำศัพท์ โดยการแบ่งประเภทคำศัพท์ในภาษาเกาหลีนั้น จะแบ่งตามชนิดของภาษา โดยแบ่งเป็น คำภาษาเกาหลีตั้งเดิม (Native Language word) คำยืมมาจากภาษาจีน (Sino – Korean word) และคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศอื่น (loanword) คำศัพท์ในพจนานุกรมภาษาเกาหลีมาตรฐาน (Korean standard unabridged dictionary) มีคำศัพท์ภาษาตั้งเดิมและคำยืมมาจากภาษาจีนมากที่สุดถึงร้อยละ 84 คำภาษาตั้งเดิม คือ คำภาษาเกาหลีแท้ๆ ที่ไม่มีภาษาต่างประเทศอื่นๆ มาเกี่ยวข้องและเป็นภาษาที่แสดงถึงความรู้สึกที่ถูกปลูกฝังทางวัฒนธรรมมาช้านานและแสดงเอกลักษณ์ของชนชาติภาษาตั้งเดิมนี้ยังมีความหมายกว้างและใช้ในสถานการณ์แตกต่างกัน ส่วนอักษรฮันจา (คำที่ยืมมาจากภาษาจีน) คือ คำศัพท์ที่มีพื้นฐานมาจากตัวอักษรจีน ตัวอักษรจีนที่ใช้อยู่ในโลกนี้มีประเทศเกาหลีจีน ญี่ปุ่น ถึงแม่ว่าจะเขียนเหมือนกันแต่อาจจะออกเสียงต่างกัน คำศัพท์ที่ยืมมาจากภาษาจีนจะมีความหมายที่ซัดเจนมากในตัวของมันเองหากเทียบกับคำศัพท์ภาษาเกาหลีตั้งเดิม

คำศัพท์ที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศอื่นๆ คือ คำศัพท์ที่เกิดขึ้นจากชนชาติและวัฒนธรรมต่างๆ ที่เข้ามาในประเทศเกาหลีและทำให้เกิดการพูดตาม ปัจจุบันมีคำศัพท์เหล่านี้เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากในปัจจุบันวัฒนธรรมต่างๆ ที่เข้ามาในประเทศเกาหลีทำให้เกิดการใช้คำศัพท์เหล่านี้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นไปเรื่อยๆ ภาษาที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศอื่นๆ ส่วนใหญ่มาจากภาษาอังกฤษ เยอรมัน อิตาลี ฝรั่งเศส สันสกฤต รัสเซีย โปตุเกส เป็นต้น นอกจากคำศัพท์ทั้งที่กล่าวมาแล้วยังมีคำศัพท์อื่นๆ ที่คนไทยใช้กันมากถึงร้อยละ 11 คือ คำภาษาถิ่น คำสlang สำนวน สุภาษิต คำพังเพย คำเลียนเสียงท่าทาง คำเลียนเสียงธรรมชาติ และคำศัพท์เฉพาะ

ดังนั้นในการเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาเกาหลีให้สามารถเข้าใจและนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ตามกาลเทศะไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับผู้เรียนชาวไทย (Shinhyung Kim, 2013) กล่าวว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุด เพราะใช้ตัวหนังสือในการสื่อสาร ข้อผิดพลาดในการเขียนของนักเรียนชาวเกาหลีที่เรียนภาษาไทย คือ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ , การสื่อสารอภิรู้เป็นตัวหนังสือ , คำสันธานและคำบุพบท สาเหตุมาจากการได้รับอิทธิพลมาจากภาษาแม่ ไวยากรณ์ การเรียงลำดับ

ประโยชน์ โครงสร้างภาษาเกาหลีแตกต่างกับภาษาไทยอย่างมาก อีกทั้งการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศจะต้องรู้ความหมายและสถานการณ์ที่นำไปใช้อย่างถูกต้องตั้งแต่เริ่มแรกที่เรียนภาษานั้นๆ นอกจากนี้การเรียนภาษาต่างประเทศอื่นๆ (บุษบา กนกศิลปะธรรมและอรรถพล คำเขียน, 2555) กล่าวว่า โดยทั่วไปจะให้ความสำคัญต่อทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนเนื่องจากทักษะทั้งสี่ประการนี้ถือเป็นกุญแจสำคัญเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา นอกจากนี้จากการสอนคำศัพท์ที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียนจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนอ่านข้อความหรือศึกษาบทหวานด้วยตนเอง ผู้เรียนอาจพบคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมายหรือไม่สามารถเดาความหมายของคำศัพท์ได้ในบริบทที่คำศัพทนั้นปรากฏอยู่อาจส่งผลให้เมื่อการอ่านได้ ท้ายที่สุดผู้เรียนอาจไม่ชอบเรียนภาษาและไม่ต้องการพัฒนาทักษะทางภาษาด้วยตนเอง ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าความสามารถ ความเข้าใจ คำศัพท์มีผลต่อกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจและมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการใช้ภาษาโดยทั่วไป

2.3 ไวยากรณ์

ตารางที่ 2 แสดงโครงสร้างไวยากรณ์พื้นฐานของภาษาเกาหลีและภาษาไทย

ภาษา	โครงสร้างไวยากรณ์พื้นฐาน
ภาษาเกาหลี	<ol style="list-style-type: none"> โครงสร้างประโยชน์พื้นฐานคือ “ประธาน กรรม กริยา” ใช้คำช่วยบ่งบอกหน้าที่ของคำในประโยชน์ คำขยายอยู่หน้าคำหลัก ประโยชน์เสริมความมักอยู่หน้าประโยชน์หลัก ใช้การผันคำกริยาและคำคุณศัพท์เพื่อแสดงกาลเวลา มีรูปแสดงความสุภาพหรือปัจจัยการยกย่องหลากหลายและซับซ้อน
ภาษาไทย	<ol style="list-style-type: none"> โครงสร้างประโยชน์พื้นฐานคือ “ประธาน กริยา กรรม” ใช้ลำดับคำหรือบริบทบ่งบอกหน้าที่ของคำในประโยชน์ คำขยายอยู่หลังคำหลัก ประโยชน์เสริมความมักอยู่หลังประโยชน์หลัก ใช้คำที่มีความหมายบ่งบอกกาลเวลา ใช้คำลงท้าย “ครับ (ผู้ชาย), ค่ะ (ผู้หญิง) เพื่อแสดงความสุภาพ

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่า โครงสร้างพื้นฐานของทั้งสองภาษามีความแตกต่างกัน ทั้งโครงสร้างประโยชน์ การเรียงลำดับประโยชน์ รูปเฉพาะแสดงเวลา รูปแสดงความสุภาพหรือปัจจัยการยกย่อง

เป็นต้น โครงสร้างประโยคภาษาเกาหลี คือ ประธาน กรรม กริยา แต่สำหรับภาษาไทยคือ ประธาน กรรม กริยา กรรม เช่น ซูชารา ที่อยู่ในภาษา เกิด ใจ คำว่า ประธาน กรรม ที่มีความหมายว่า ‘ซูชารา’ คำว่า ‘ซูชารา’ เป็นชื่อคนว่า สมชาย ‘라’ คือคำช่วยบ่งบอกหน้าที่ประธาน ‘에게’ คำว่า ‘학교’ แปลว่าโรงเรียน ‘에’ คือคำช่วยบ่งบอกสถานที่

คำขยายในภาษาเกาหลีอยู่หน้าคำหลัก เช่น 빨간 모자 แปลว่า สีแดง หมวด แต่ ในภาษาไทยใช้ว่า หมวดสีแดง และประโยคเสริมความมักอยู่หน้าประโยคหลักแต่ภาษาไทย ประโยคเสริมความมักอยู่หลังประโยคหลัก

เช่น 빨간 모자를 쓴 사람이 친절해요.

แปลว่า แดง หมวด สี คน ใจดี
ในภาษาไทยพูดว่า คนใจดีใส่หมวดสีแดง

ภาษาเกาหลีมีการผันคำกริยาและคำคุณศัพท์เพื่อแสดงเวลา เช่น 나는 밥을 먹었습니다. ประโยคนี้มีความหมายว่า ฉันกินข้าวแล้ว(อดีต) คำว่า ‘먹었’, ‘먹’, เป็นรากกริยานี่ความหมายว่า กิน ‘었’, คือ การผันเพื่อแสดงเวลา

ภาษาเกาหลีมีรูปแสดงความสุภาพหรือปัจจัยการยกย่องหลากหลายและซับซ้อน เช่น “ซูชารา ที่อยู่ในภาษา เกิด ใจ คำว่า ประธาน ‘라’ และ “ซูชารา ที่อยู่ในภาษา เกิด ใจ คำว่า ประธาน ‘라’” ทั้งสองประโยค มีความหมายเหมือนกันว่า สมชายไปโรงเรียน แต่ประโยคแรก ลงท้ายด้วย 요 ประโยคที่สองลงท้ายด้วย 니다 ซึ่งมีความแตกต่างกันตรงที่ประโยคแรกมีความสุภาพน้อยกว่าประโยคที่สองและไม่เป็นพิธีการ

ดังนั้นโครงสร้างที่มีความแตกต่างกันทำให้มีปัญหาต่อการเรียนภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทย (Miyoung Yun, 2005) กล่าวว่าสิ่งที่พบข้อผิดพลาดมากที่สุด คือ การใช้คำช่วยผิด แต่ในภาษาไทยไม่มีคำช่วยจึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้คำช่วยสำหรับผู้เรียนชาวไทย คำช่วยที่ใช้ผิดบ่อยมากที่สุดคือ คำช่วย ‘가’ 27 %, คำช่วยซึ่งหัวเรื่อง ‘은/는’ 20%, คำช่วยซึ่งกรรม ‘을/를’ 22%, คำช่วยบอกทิศทาง ‘에’ 12%, คำช่วยซึ่งสถานที่ ‘에서’ 20% ในการใช้คำช่วยนั้นเกิดจากการใช้คำช่วยสลับหน้าที่กันมากที่สุด คือ ใช้คำช่วยซึ่งหัวเรื่อง ‘은/는’ แทนคำช่วยซึ่งประธาน ‘가’ อันเนื่องมาจากการเรียนไม่สามารถแยกแยะหน้าที่การใช้คำช่วยทั้งสองได้อย่างลึกซึ้ง และ (JaeJin Joeng, 2007) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาเกาหลีที่สอบวัดระดับความรู้ภาษาเกาหลีนั้น ทักษะที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือ ทักษะการเขียน เพราะในการเรียนภาษาต่างประเทศทักษะการเขียนถือเป็นสิ่งที่ยาก ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในทักษะการเขียนคือ ไวยากรณ์และคำศัพท์ จะเห็นได้จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียน สิ่งที่ผิดมากที่สุดคือ ด้านไวยากรณ์ คิดเป็น 60.6 % ของข้อมูลทั้งหมด ได้แก่ การเติมหน่วยคำอิสระ หรืออนุภาคท้ายคำเพื่อแสดงหน้าที่ของคำในภาษาเกาหลี ปัจจัยแสดงเวลา การเรียงลำดับประโยคและปัจจัยยกย่องรองลงมาคือด้านศัพท์คิดเป็น 28.7 % และการสะกดคำ 10.7 % เหตุผลมาจากการได้รับอิทธิพลจากภาษา

แม่ก็คือภาษาไทย ซึ่งภาษาเกาหลีเป็นภาษาที่มีการเติมหน่วยคำอิสระ หรืออนุภาคท้ายคำเพื่อแสดงหน้าที่ของคำ แต่ภาษาไทยไม่มี ทำให้เกิดข้อผิดพลาดดังกล่าว แตกต่างกับภาษาไทยอย่างมากและ (Hyeryon Hong, 2006) ได้ลองศึกษาการเรียนการสอนภาษาเกาหลีสำหรับผู้เรียนชาวไทยว่าปัญหาคือ โครงสร้างของภาษาเกาหลีและภาษาไทยมีความแตกต่างกัน โครงสร้างประโยคภาษาเกาหลีคือ ประธาน กรรม กริยา (S O V) แต่ภาษาไทยคือ ประธาน กริยา กรรม (S V O) และภาษาเกาหลีเป็นภาษาที่มีการเติมอุปสรรค อาคมหรือปัจจัยเพื่อให้รู้หน้าที่ของคำนั้นๆ ในประโยชน์ ทำให้การเรียนลำดับคำในภาษาเกาหลีเป็นไปอย่างอิสระต่างกับภาษาไทย ภาษาเกาหลีมีการแสดงเวลาแต่ภาษาไทยไม่มี มีเพียงการเติมเวลา เช่น ตอนนี้ในการเรียนภาษาต่างประเทศใดๆ ก็ตามสิ่งสำคัญคือ จะต้องรู้โครงสร้างของภาษาแม่และภาษาตนนั้นๆ แล้วนำมาเปรียบเทียบข้อเหมือนและข้อแตกต่างเพื่อจะได้ลดปัญหาในการเรียนได้

นอกจากนี้ในการเรียนภาษาต่างประเทศอื่นๆ (วรรณ วงศ์มนตรีสุข, 2550) ได้กล่าวไว้ว่าสิ่งที่ผู้เรียนคิดว่ายากในการเรียนภาษาเยอร์มัน คือ ไวยากรณ์ เสียงและคำศัพท์ตามลำดับ เสียงภาษาเยอร์มันออกเสียงยาก ส่วนคำศัพท์ภาษาเยอร์มันจำยาก เนื่องจากมีคำศัพท์มากและคำศัพท์ยาก ไวยากรณ์ที่ยาก เช่น เพศคำนาม การผันกริยา และเรื่องอื่นๆ ที่เห็นว่ายากคือ ประโยชน์ และได้ให้ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนภาษาเยอร์มันสำหรับผู้สอนว่า ควรจัดเนื้อหาการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับภาษาเยอร์มันให้ตรงกับความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนมากยิ่งขึ้น และจากการสำรวจ ไวยากรณ์เป็นเรื่องที่ยากที่สุด ผู้สอนจึงควรหาวิธีและใช้สื่อประกอบการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจไวยากรณ์ได้ง่ายขึ้นและสนุกับการเรียน และ (วี เทียร บุญเลิศรัตน์, 2551) ได้กล่าวว่าปัญหาในการเรียนการสอนภาษาเยอร์มันพื้นฐานเกิดจากความแตกต่างด้านต่างๆ ได้แก่ สภาพผู้เรียน สภาพผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมของการเรียนการสอน สภาพผู้เรียนสาเหตุเกิดจากผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานแตกต่างกัน ส่วนสภาพของผู้สอนเกิดจากผู้สอนหัวชาวยไทย และขาดต่างชาติใช้ภาษาเยอร์มันส่วนมากในการสอน จึงเกิดปัญหาในการสื่อสารกับอาจารย์ผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เกิดจากปัญหาของผู้เรียนตามที่ได้กล่าวไปและเวลาเรียนที่สั้นเกินไป และสภาพแวดล้อมในการเรียน เกิดจากอคติของตัวผู้เรียนเองคิดว่าภาษาเยอร์มันยาก ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ สูญเสียไปได้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนิสิต วิชาเอกภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการสร้างและเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นิสิตชั้นปีที่ 1 - 4 วิชาเอกภาษาไทย (ภาคปกติ) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 151 คน ประกอบไปด้วยนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน นิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 37 คน นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 47 คน และนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 32 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัญหาในการเรียนภาษาไทยของนิสิตวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 - 4 (ภาคปกติ) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 1 ฉบับ แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี นิสิตเคยเรียนภาษาเกาหลีมาก่อนที่จะเรียนวิชาเอกภาษาเกาหลีหรือไม่ ระหว่างที่เรียนอยู่เรียนภาษาเกาหลีเพิ่มเติมจากสถาบันอื่นหรือไม่ และเหตุผลที่ตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกภาษาเกาหลี แบบสอบถามเป็นลักษณะแบบสอบถามแบบเลือกตอบ และแบบปลายเปิด

ส่วนที่ 2 ปัญหาในการเรียนวิชาเอกภาษาเกาหลี

สอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลี แบบสอบถามเป็นลักษณะแบบสอบถามแบบเลือกตอบ และแบบปลายเปิด จำแนกเป็นปัญหาทางด้านภาษาและปัจจัยอื่นๆ ปัญหาด้านภาษา คือ การออกเสียง คำศัพท์และไวยากรณ์ ปัจจัยอื่นๆ คือ ตำราเอกสารประกอบการเรียน อาจารย์ผู้สอนชาวไทยและชาวเกาหลี ผู้เรียน

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษา

สอบถามเกี่ยวกับอาชีพที่ต้องทำ หลังสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยบูรพา แบบสอบถามเป็นลักษณะแบบสอบถามแบบเลือกตอบ และแบบปลายเปิด

3. วิธีการสร้างแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

- ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเอกสาร หนังสือ ตำรา วารสาร บทความ วิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- สร้างแบบสอบถามจากการรวมปะหะน์จากตำรา หนังสือ วารสารบทความ วิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงรวบรวมจากปัญหาและอุปสรรคในระหว่างการเรียนการสอน

3. แจกแบบสอบถามแก่นิสิตชั้นปีที่ 1 - 4 วิชาเอกภาษาเกาหลี (ภาคปกติ) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 นิสิตใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 30 นาที และผู้วิจัยรับแบบสอบถามคืน

4. วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ในการคำนวณ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดคำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผลสำรวจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยแยกแจ้งค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) แสดงออกมาในรูปตารางประกอบความเรียง แผนภูมิแท่งและแผนภูมิวงกลม และแบบสอบถามปลายเปิด majid หมวดหมู่และนำเสนอในรูปแบบความเรียง

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าสถิติต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดคำนวณจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ คือ ประเภทค่าร้อยละ (%)

บทที่ 4

รายงานผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการสำรวจปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลีของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยใช้แบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบและแบบปลายเปิดและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดโดยคำนวณจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ค่าร้อยละ (%) ผลการศึกษาจะนำเสนอในรูปแบบตาราง แผนภูมิแท่งและแผนภูมิวงกลมพร้อมคำอธิบายประกอบ โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1	ข้อมูลทั่วไปของนิสิต
ส่วนที่ 2	ปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลีของนิสิต จำแนกออกเป็น ๖ องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ปัญหาการออกเสียงภาษาเกาหลี องค์ประกอบที่ 2 ปัญหาในการเรียนคำศัพท์ภาษาเกาหลี องค์ประกอบที่ 3 ปัญหาในการเรียนไวยากรณ์ภาษาเกาหลี องค์ประกอบที่ 4 ปัญหาเกี่ยวกับตัวร้าและเอกสารประกอบการสอน องค์ประกอบที่ 5 ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ชาวไทยและชาวเกาหลี องค์ประกอบที่ 6 ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน
ส่วนที่ 3	ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษา

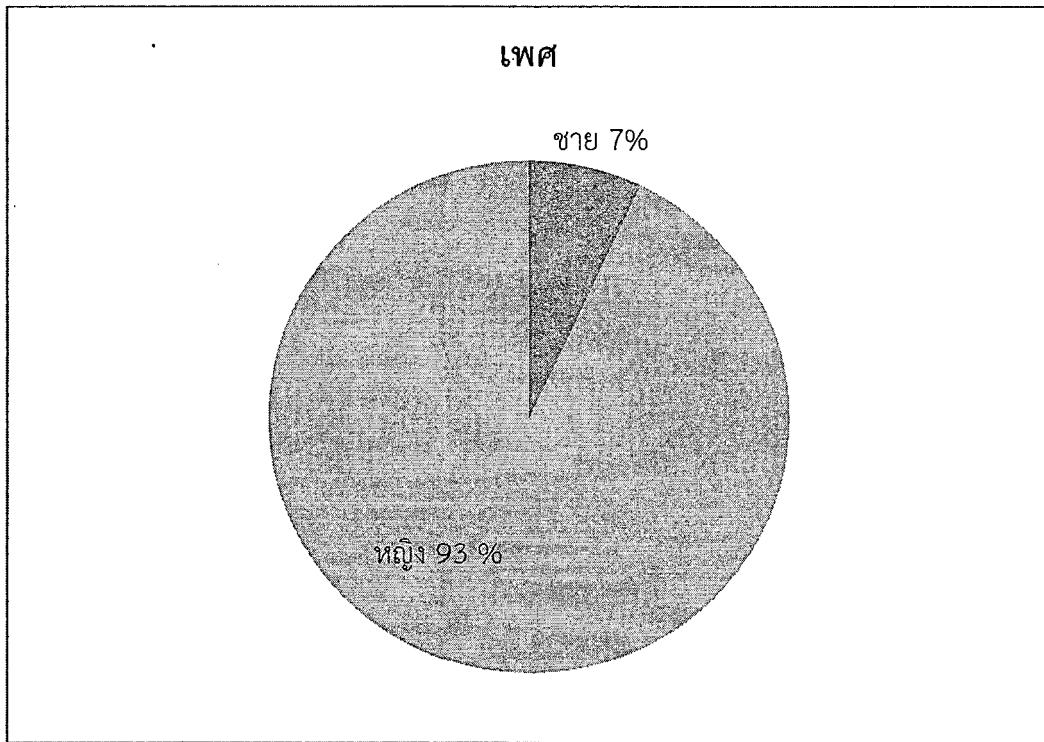
สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แเสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิต

ตารางที่ 3

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกเพศ

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชาย	11	7.0
หญิง	140	93.0
รวม	151	100.0

จากตารางที่ 3 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศพบว่า ร้อยละ 7 เป็นเพศชาย ร้อยละ 93 เป็นเพศหญิง จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิวงกลมได้ดังรูปภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ

๔๙๕.๔๐๔
๖๘ ๓๕๒

335620

ตารางที่ 4

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณานุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1	35	23.0
2	37	25.0
3	47	31.0
4	32	21.0
รวม	151	100.0

จากตารางที่ 4 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณานุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามชั้นปีพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 23 ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 25 นิสิตชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 31 และนิสิตชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 21 ของจำนวนนิสิตทั้งหมด จากการนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิวงกลมได้ดังรูปภาพที่ 2

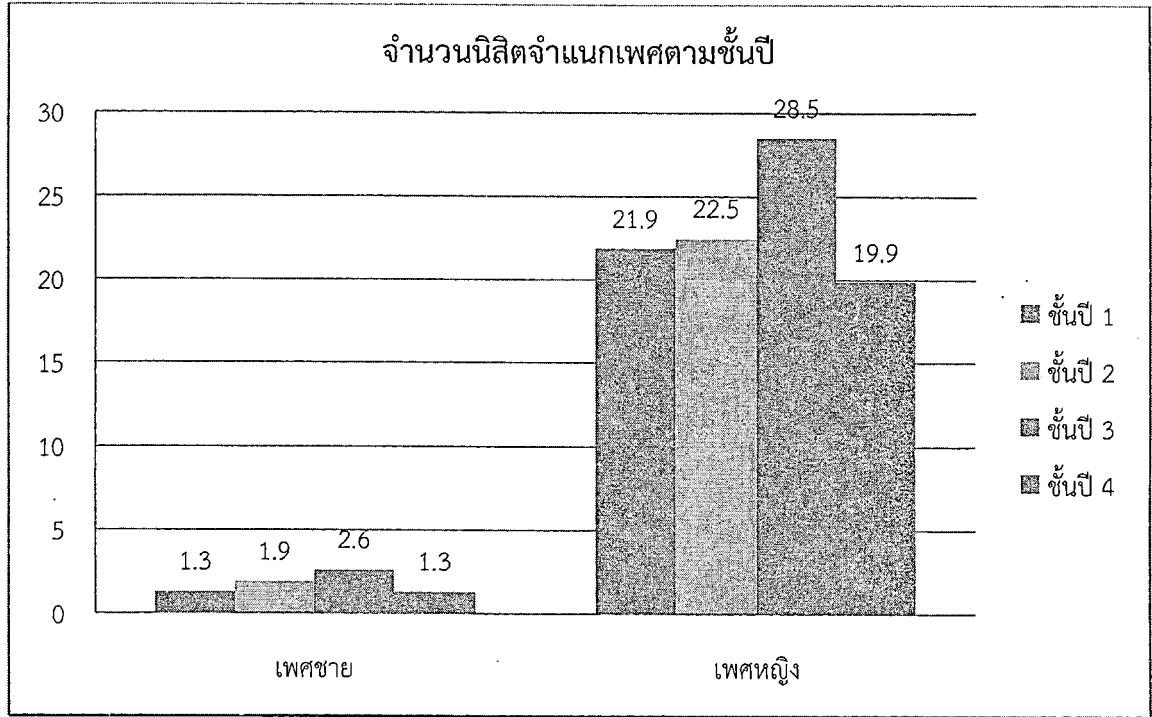
ภาพที่ 2 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณานุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพาจำแนกตามชั้นปี

ตารางที่ 5

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีต่างๆ จำแนกตามเพศ

ชั้นปี	เพศชาย(คน) ร้อยละ	เพศหญิง(คน) ร้อยละ	รวม(คน)
			ร้อยละ
1	2 1.3%	33 21.9%	35 23.2%
2	3 1.9%	34 22.5%	37 24.5%
3	4 2.6%	43 28.5%	47 31.1%
4	2 1.3%	30 19.9%	32 21.2%
รวม	11 7.3%	140 92.7%	151 100.0%

จากตารางที่ 5 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีต่างๆ จำแนกตามเพศพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 เพศชายคิดเป็นร้อยละ 1.3 เพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 21.9 ชั้นปีที่ 2 เพศชายคิดเป็นร้อยละ 1.9 เพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 22.5 นิสิตชั้นปีที่ 3 เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 2.6 เพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 28.5 และนิสิตชั้นปีที่ 4 เพศชายคิดเป็นร้อยละ 1.3 เพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 19.9 ของจำนวนนิสิตทั้งหมด จากการนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิแท่งได้ดังรูปภาพที่ 3

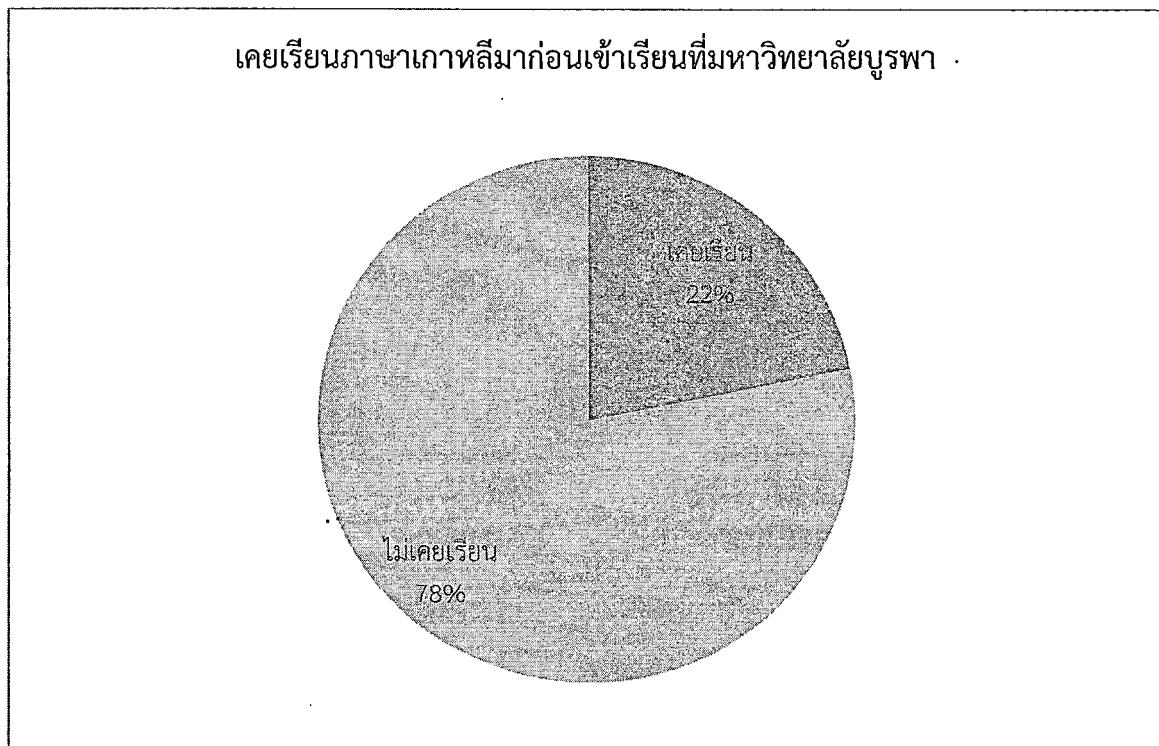
ภาพที่ 3 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีต่างๆ จำแนกตามชั้นปี

ตารางที่ 6

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามที่เคยเรียนภาษาเก้าหลีมาก่อนเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยบูรพา

เคยเรียนภาษาเก้าหลีมาก่อนเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยบูรพา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เคยเรียน	33	22.0
ไม่เคยเรียน	118	78.0
รวม	151	100.0

จากตารางที่ 6 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามที่เคยเรียนภาษาเก้าหลีมาก่อนเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยบูรพา พบร้า ร้อยละ 22 เคยเรียนภาษาเก้าหลีมาก่อนและร้อยละ 78 ไม่เคยเรียนภาษาเก้าหลีมาก่อน จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิวงกลมได้ดังรูปภาพที่ 4

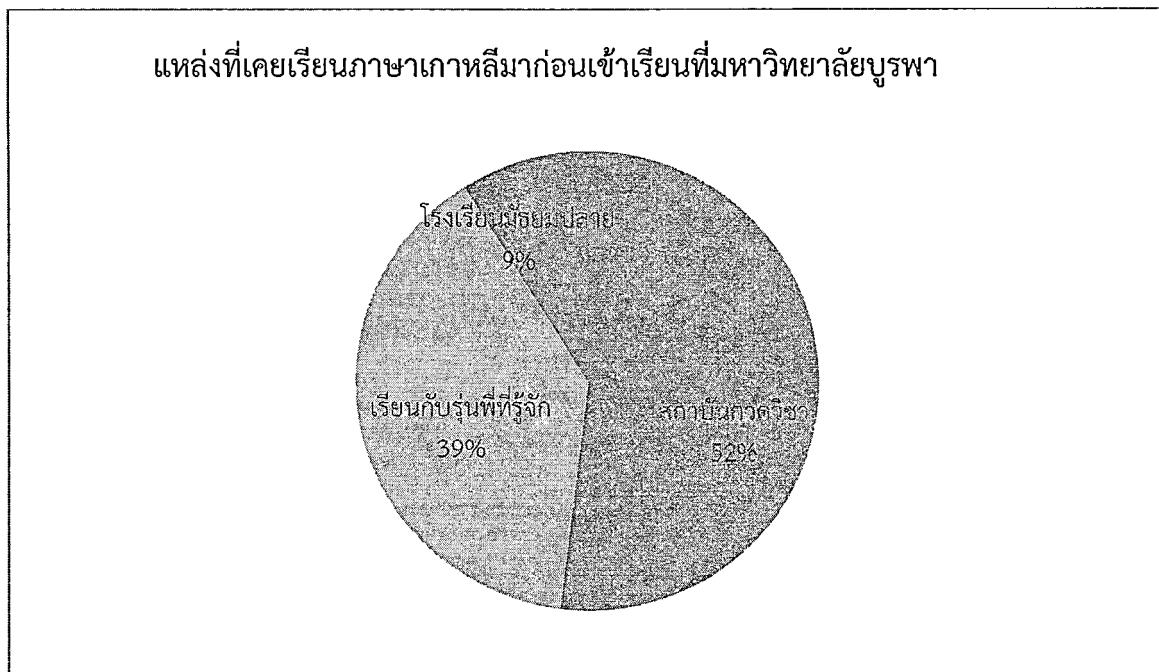
ภาพที่ 4 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามที่เคยเรียนภาษาเก้าหลีมาก่อนเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยบูรพา

ตารางที่ 7

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามแหล่งที่ศึกษาภาษาเก้าหลีมาก่อนเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยบูรพา

แหล่งที่ศึกษาภาษาเก้าหลีมาก่อนเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยบูรพา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
สถาบัน gwicza	17	52.0
เรียนกับรุ่นพี่ที่รู้จัก	13	39.0
โรงเรียนมัธยมปลาย	3	9.0
รวม	33	100.0

จากตารางที่ 7 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา พบร้านิสิตที่ศึกษาภาษาเก้าหลีมาก่อนเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยบูรพา ร้อยละ 52 เศียรเรียนมาจากสถาบัน gwicza ร้อยละ 39 เศียรเรียนกับรุ่นพี่ที่รู้จัก และร้อยละ 9 เศียรเรียนมาจากโรงเรียนมัธยมปลาย จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิวงกลมได้ดังรูปภาพที่ 5

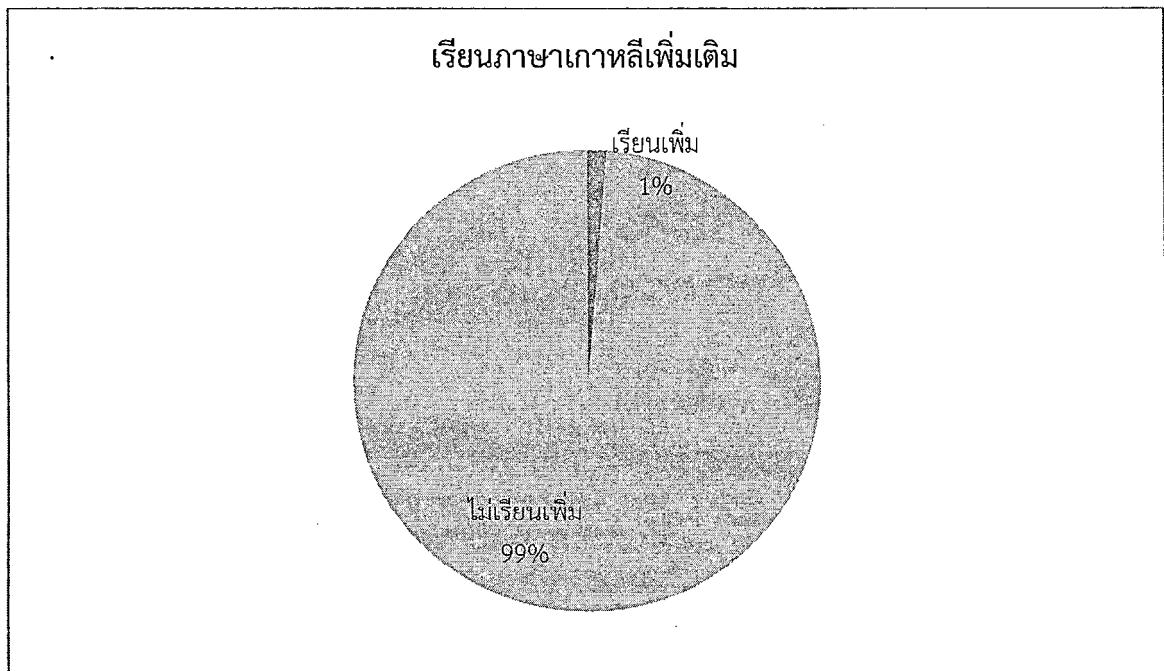
ภาพที่ 5 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ศึกษาภาษาเก้าหลีจากสถาบันอื่นมาก่อนเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยบูรพา

ตารางที่ 8

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามการเรียนภาษาเก้าหลีเพิ่มเติมจากสถาบันอื่น

เรียนภาษาเก้าหลีเพิ่มเติม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เรียนเพิ่ม	2	1.0
ไม่เรียนเพิ่ม	149	99.0
รวม	151	100 .0

จากตารางที่ 8 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามการเรียนภาษาเก้าหลีเพิ่มเติมจากสถาบันอื่น คิดเป็นร้อยละ 1 และไม่เรียนภาษาเก้าหลีเพิ่มเติมจากสถาบันอื่นคิดเป็นร้อยละ 99 ของนิสิตทั้งหมด จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิวงกลมได้ดังรูปภาพที่ 6

ภาพที่ 6 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามการเรียนภาษาเก้าหลีเพิ่มเติมจากสถาบันอื่น

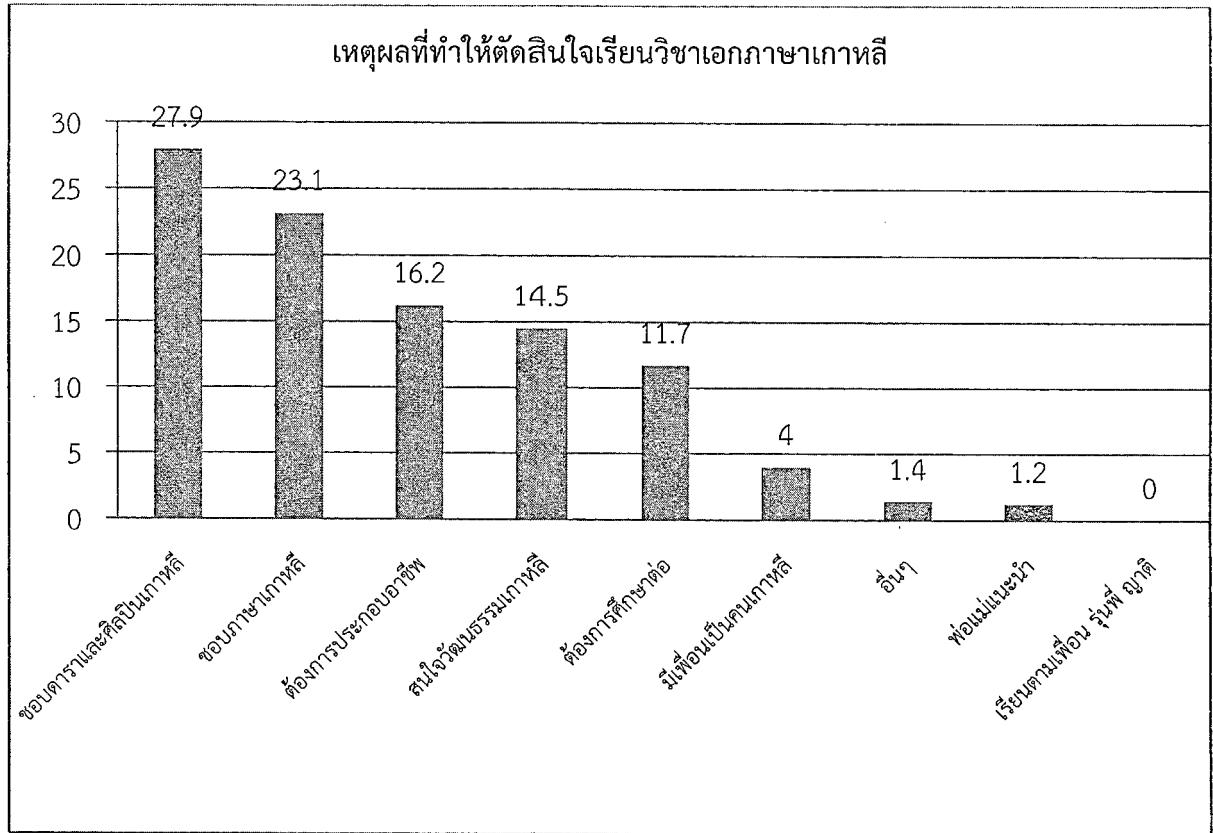
ตารางที่ 9

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเหตุผลที่ทำให้ตัดสินใจเรียนวิชาเอกภาษาเก้าหลี

เหตุผลที่ทำให้ตัดสินใจเรียน	จำนวน (คำตอบ)	ร้อยละ
ชอบดrama และศิลป์ปินเก้าหลี	117	27.9
ชอบภาษาเก้าหลี	97	23.1
ต้องการใช้ประกอบอาชีพ	68	16.2
สนใจวัฒนธรรมเก้าหลี	61	14.5
ต้องการศึกษาต่อที่ประเทศไทย	49	11.7
มีเพื่อนเป็นคนไทย	17	4.0
อื่นๆ	6	1.4
พ่อแม่แนะนำให้เรียน	5	1.2
เรียนตามเพื่อน รุ่นพี่ ญาติ	0	0.0
รวม	420	100.0

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 9 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเหตุผลที่ทำให้ตัดสินใจเรียนวิชาเอกภาษาเก้าหลี ส่วนใหญ่ชอบdrama และศิลป์ปินเก้าหลี คิดเป็นร้อยละ 27.9 เหตุผลที่ตัดสินใจเรียนวิชาเอกภาษาเก้าหลีรองลงมา คือชอบภาษาเก้าหลี คิดเป็นร้อยละ 23.1 ต้องการใช้ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 16.2 สนใจวัฒนธรรมเก้าหลี คิดเป็นร้อยละ 14.5 ต้องการศึกษาต่อที่ประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 11.7 มีเพื่อนเป็นคนไทย คิดเป็นร้อยละ 4 เหตุผลอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.4 พ่อแม่แนะนำให้เรียน คิดเป็นร้อยละ 1.2 เรียนตามเพื่อนรุ่นพี่ ญาติ ไม่มี จากการนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิแห่งได้ดังรูปภาพที่ 7

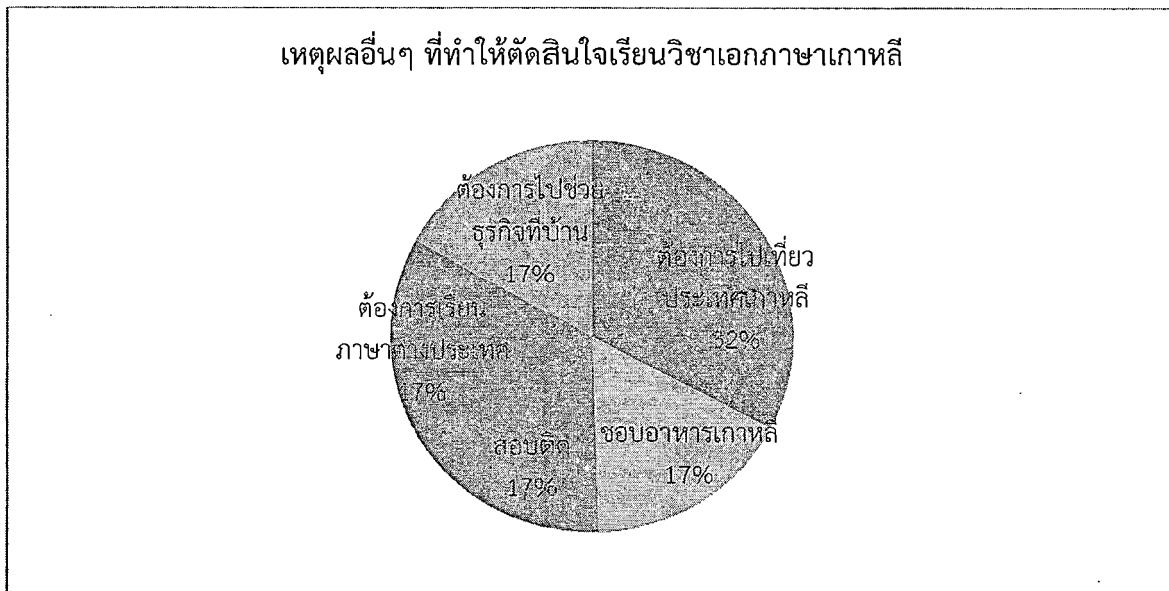
ภาพที่ 7 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเหตุผลที่ทำให้ตัดสินใจเรียนวิชาเอกภาษาเกาหลี

ตารางที่ 9.1

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเหตุผลอื่นๆ ที่ทำให้ตัดสินใจเรียนวิชาเอกภาษาเกาหลี

เหตุผลอื่นๆ ที่ทำให้ตัดสินใจเรียนวิชาเอกภาษาเกาหลี	จำนวน (คำตอบ)	ร้อยละ
ต้องการไปเที่ยวประเทศเกาหลี	2	33.0
ชอบอาหารเกาหลี	1	17.0
สอบติด	1	17.0
ต้องการเรียนภาษาต่างประเทศอื่น	1	17.0
ต้องการนำภาษาเกาหลีไปช่วยธุรกิจที่บ้าน	1	17.0
รวม	6	100.0

จากตารางที่ 9.1 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเหตุผลอื่นๆ ที่ทำให้ตัดสินใจเรียนวิชาเอกภาษาเกาหลี ส่วนใหญ่ต้องการไปเที่ยวประเทศเกาหลี คิดเป็นร้อยละ 33 รองลงมา คือชอบอาหารเกาหลี, สอบติด, ต้องการเรียนภาษาต่างประเทศอื่นและต้องการนำภาษาเกาหลีไปช่วยธุรกิจที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 17 เท่ากัน จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิวงกลมได้ดังรูปภาพที่ 7.1

ภาพที่ 7.1 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเหตุผลอื่นๆ ที่ทำให้ตัดสินใจเรียนวิชาเอกภาษาเกาหลี

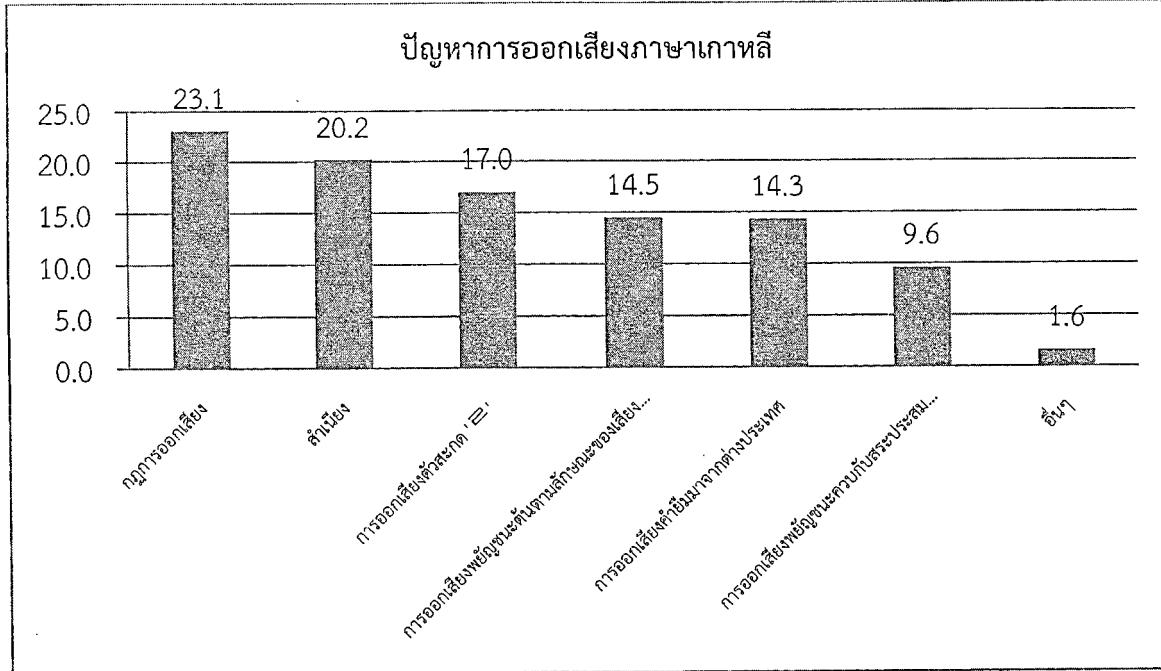
ส่วนที่ 2 ปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลีของนิสิต จำนวนออกเป็น 6 องค์ประกอบ
 องค์ประกอบที่ 1 ปัญหาในการออกแบบภาษาเกาหลี
 ตารางที่ 10

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวนตามปัญหาการออกแบบภาษาเกาหลี

ปัญหาการออกแบบภาษาเกาหลี	จำนวน(คำตอบ)	ร้อยละ
กฎการออกเสียง	103	23.1
สำเนียง	90	20.2
การออกเสียงตัวสะกด 'ㄹ'	76	17.0
การออกเสียงพยัญชนะต้นตามลักษณะของเสียง เช่น 불/뿔/풀	65	14.5
การออกแบบคำศัพท์ภาษาต่างประเทศ	64	14.3
การออกเสียงพยัญชนะควบกับสระISM เช่น 관, 현, 훤 เป็น	43	9.6
อื่นๆ	7	1.6
รวม	448	100.0

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 10 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวนตามปัญหาการออกแบบภาษาเกาหลี พบร้า กฎการออกแบบเสียง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.1 รองลงมา คือ การออกแบบสำเนียง คิดเป็นร้อยละ 20.2 การออกแบบตัวสะกด 'ㄹ' คิดเป็นร้อยละ 17 การออกแบบพยัญชนะต้นตามลักษณะของเสียง คิดเป็นร้อยละ 14.5 การออกแบบคำศัพท์ภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 14.3 การออกแบบพยัญชนะควบกับสระISM คิดเป็นร้อยละ 9.6 และปัญหาการออกแบบเสียงอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.6 จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิ แห่งได้ดังรูปภาพที่ 8

ภาพที่ 8 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาการอักเสียงภาษาเกาหลี

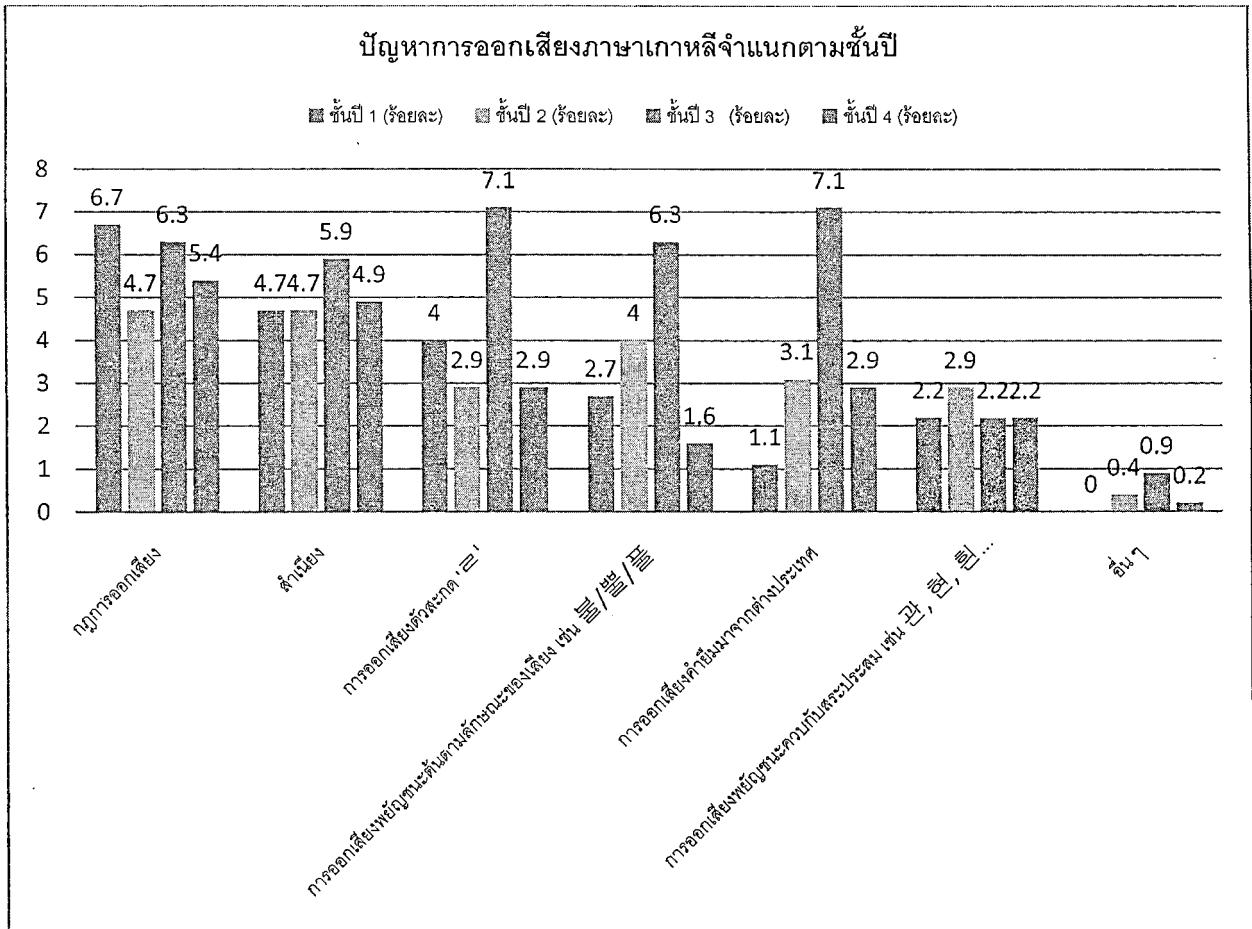
ตารางที่ 10.1

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาการออกเสียงภาษาเกาหลีตามชั้นปี

ปัญหาในการออกเสียงภาษาเกาหลี	ชั้นปี 1 (จำนวนคำตอบ) ร้อยละ (%)	ชั้นปี 2 (จำนวนคำตอบ) ร้อยละ (%)	ชั้นปี 3 (จำนวนคำตอบ) ร้อยละ (%)	ชั้นปี 4 (จำนวนคำตอบ) ร้อยละ (%)
กฎการออกเสียง	30 6.7%	21 4.7%	28 6.3%	24 5.4%
สำเนียง	21 4.7%	21 4.7%	26 5.8%	22 4.9%
การออกเสียงตัวสะกด 'ㄹ'	18 4.0%	13 2.9%	32 7.1%	13 2.9%
การออกเสียงพยัญชนะต้นตาม ลักษณะของเสียง เช่น 불/뿔/풀	12 2.7%	18 4.0%	28 6.3%	7 1.6%
การออกเสียงคำยืมมาจาก ภาษาต่างประเทศ	5 1.1%	14 3.1%	32 7.1%	13 2.9%
การออกเสียงพยัญชนะควบกับสระ ประสม เช่น 관, 현, 흰 เป็นต้น	10 2.2%	13 2.9%	10 2.2%	10 2.2%
อื่น ๆ	0 0%	2 0.4%	4 0.9%	1 0.2%

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 10.1 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาการออกเสียงภาษาเกาหลีตามชั้นปี พบร้า นิสิตชั้นปี 1 มีปัญหารือว่าการออกเสียงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.7 สำหรับนิสิตชั้นปี 2 มีปัญหารือว่าการออกเสียงและสำเนียงเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.7 นิสิตชั้นปี 3 มีปัญหารือว่าการออกเสียงตัวสะกด 'ㄹ' และการออกเสียงคำยืมมาจากภาษาต่างประเทศเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 7.1 นิสิตชั้นปี 4 มีปัญหารือว่าการออกเสียง คิดเป็นร้อยละ 5.4 จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิแท่งได้ดังรูปภาพที่ 8

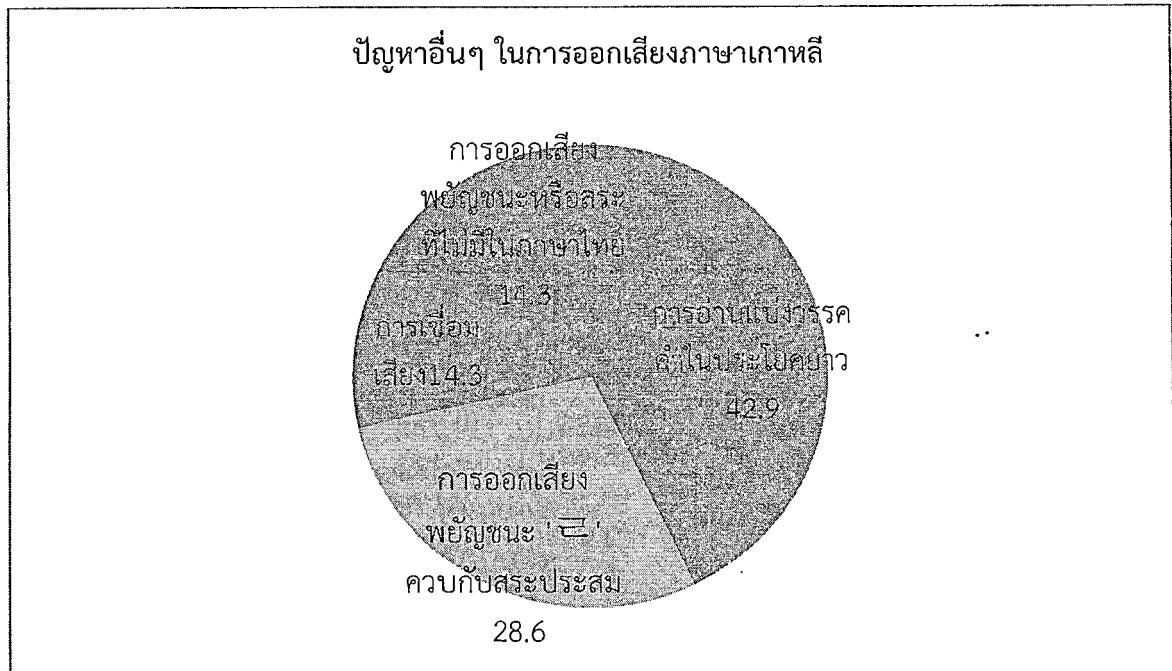
ภาพที่ 8.1 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาไทยหลัก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาการอุகเสียงภาษาไทยตามชั้นปี

ตารางที่ 10.2

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาอื่นๆ ในการออกเสียงภาษาเกาหลี

ปัญหาอื่นๆ ในการออกเสียงภาษาเกาหลี	จำนวน(คำตอบ)	ร้อยละ
การอ่านแบ่งวรรคคำในประโยคยาว	3	42.9
การออกเสียงพยัญชนะ 'ㄹ' ควบกับสะกดผสม	2	28.6
การเขื่อมเสียง	1	14.3
การออกเสียงพยัญชนะหรือสะกดที่ไม่มีปัญหาในภาษาไทย	1	14.3
รวม	7	100.0

จากตารางที่ 10.2 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาอื่นๆ ในการออกเสียงภาษาเกาหลี พบว่า การแบ่งวรรคคำในประโยคยาวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมา คือ การออกเสียงพยัญชนะ 'ㄹ' ควบกับสะกดผสม คิดเป็นร้อยละ 28.6 การเขื่อมเสียง คิดเป็นร้อยละ 14.3 เท่ากันกับการออกเสียงพยัญชนะหรือสะกดที่ไม่มีปัญหาในภาษาไทย จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิวงกลมได้ดังรูปภาพที่ 8.1

ภาพที่ 8.2 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาอื่นๆ ในการออกเสียงภาษาเกาหลี

องค์ประกอบที่ 2 ปัญหาในการเรียนคำศัพท์ภาษาเกาหลี

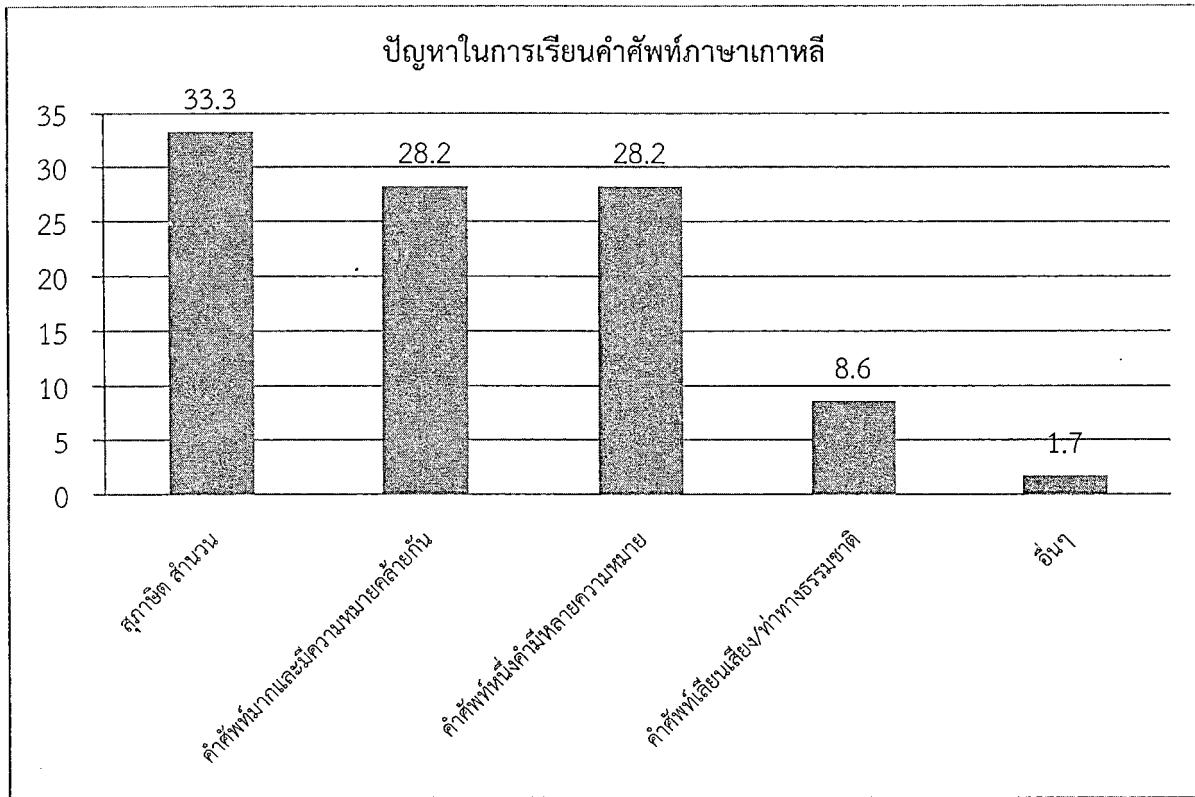
ตารางที่ 11

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาในการเรียนคำศัพท์ภาษาเกาหลี

ปัญหาในการเรียนคำศัพท์ภาษาเกาหลี	จำนวน(คำตอบ)	ร้อยละ
สุภาษิต จำนวน	117	33.3
คำศัพท์มากและมีความหมายคล้ายกัน	99	28.2
คำศัพท์หนึ่งคำมีหลายความหมาย	99	28.2
คำศัพท์เลียนเสียงท่าทางและคำเลียนเสียงธรรมชาติ	30	8.6
อื่นๆ	6	1.7
รวม	351	100.0

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 11 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาในการเรียนคำศัพท์ภาษาเกาหลี พบร่วม สุภาษิต, จำนวนยกที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3 ปัญหาการเรียนคำศัพท์ภาษาเกาหลีรองลงมา คือ คำศัพท์มากและมีความหมายคล้ายกันเท่ากันกับคำศัพท์หนึ่งคำมีหลายความหมายคิดเป็นร้อยละ 28.2 คำศัพท์เลียนเสียงท่าทางและคำเลียนเสียงธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 8.6 ปัญหาในการเรียนคำศัพท์อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.7 จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิแท่งได้ดังรูปภาพที่ 9

ภาพที่ 9 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณานุญาศิลปศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาในการเรียนคำศัพท์ภาษาเกาหลี

ตารางที่ 11.1

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาในการเรียนคำศัพท์ภาษาเก่าหลีตามชั้นปี

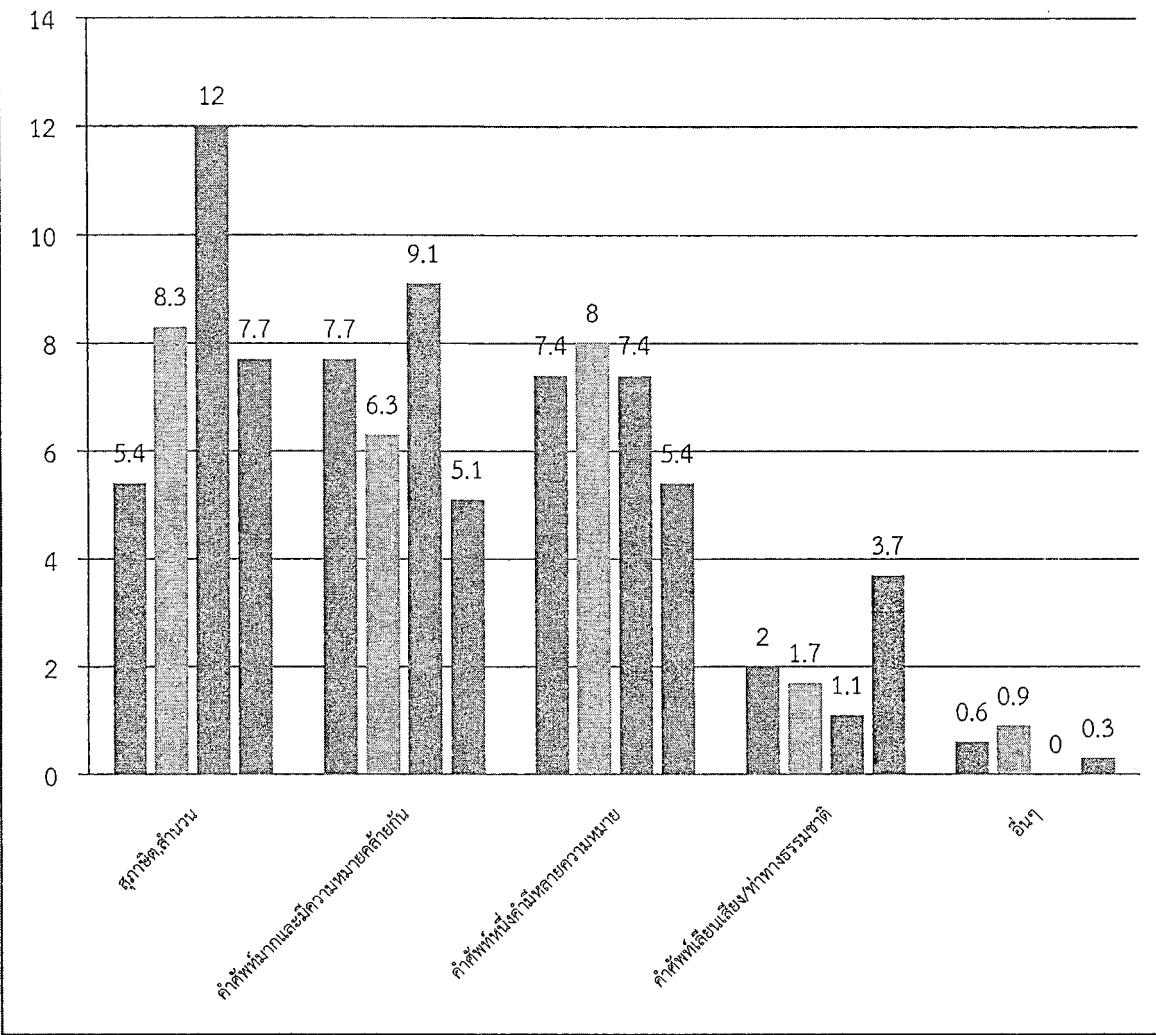
คำศัพท์	ชั้นปี 1 (จำนวนคำตอบ) ร้อยละ(%)	ชั้นปี 2 (จำนวนคำตอบ) ร้อยละ(%)	ชั้นปี 3 (จำนวนคำตอบ) ร้อยละ(%)	ชั้นปี 4 (จำนวนคำตอบ) ร้อยละ(%)
สุภาษิต, สำนวน	19 5.4%	29 8.3%	42 12.0%	27 7.7%
คำศัพท์มากและมีความหมายคล้ายกัน	27 7.7%	22 6.3%	32 9.1%	18 5.1%
คำศัพท์หนึ่งคำมีหลายความหมาย	26 7.4%	28 8.0%	26 7.4%	19 5.4%
คำศัพท์เลียนเสียง/ท่าทางธรรมชาติ	7 2.0%	6 1.7%	4 1.1%	13 3.7%
อื่นๆ	2 0.6%	3 0.9%	0 0.0%	1 0.3%

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 11.1 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาการอออกเสียงภาษาเก่าหลีตามชั้นปี พบร้า นิสิตชั้นปี 1 มีปัญหาในการเรียนคำศัพท์มากและมีความหมายคล้ายกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.7 นิสิตชั้นปี 2 มีปัญหาสุภาษิต สำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 8.3 นิสิตชั้นปี 3 มีปัญหารื่องสุภาษิต สำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12 นิสิตชั้นปี 4 มีปัญหารื่องสุภาษิต สำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.7 จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิแท่งได้ดังรูปภาพที่ 9.1

ปัญหาในการเรียนคำศัพท์ภาษาเก่าหลีจำแนกตามชั้นปี

■ ชั้นปี 1 (ร้อยละ) ■ ชั้นปี 2 (ร้อยละ) ■ ชั้นปี 3 (ร้อยละ) ■ ชั้นปี 4 (ร้อยละ)

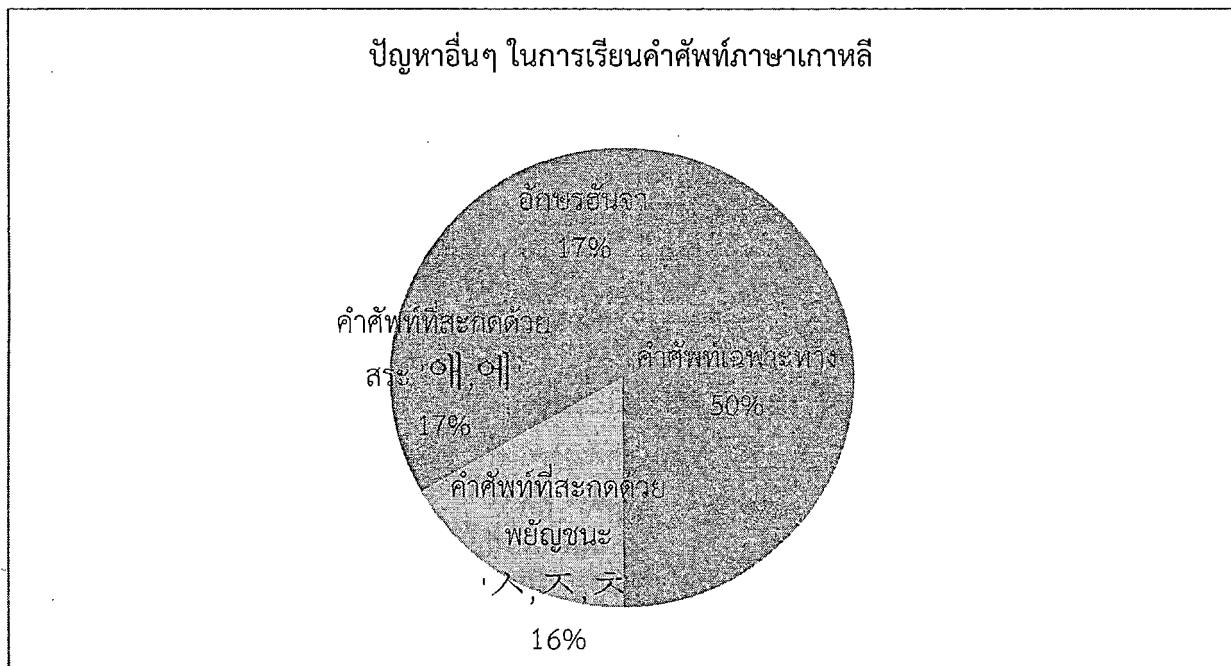
ภาพที่ 9.1 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาในการเรียนคำศัพท์ภาษาเก่าหลีตามชั้นปี

ตารางที่ 11.2

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาอื่นๆ ในการเรียนคำศัพท์ภาษาเกาหลี

ปัญหาอื่นๆ ในการเรียนคำศัพท์ภาษาเกาหลี	จำนวน(คำตอบ)	ร้อยละ
คำศัพท์เฉพาะทาง	3	50.0
คำศัพท์ที่สะกดด้วยพยัญชนะ '入, 天, 元'	1	16.7
คำศัพท์ที่สะกดด้วยสรระ '애, 을'	1	16.7
อักษรยันจา (คำภาษาจีนที่ยืมมาใช้ในภาษาเกาหลี)	1	16.7
รวม	6	100.0

จากตารางที่ 11.2 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาอื่นๆ ในการเรียนคำศัพท์ภาษาเกาหลี พบร่วม คำศัพท์เฉพาะทางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คำศัพท์ที่สะกดด้วยพยัญชนะ '入, 天, 元', คำศัพท์ที่สะกดด้วยสรระ '애, 을' และอักษรยันจา (คำภาษาจีนที่ยืมมาใช้ในภาษาเกาหลี) ยากเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.7 จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิวงกลมได้ดังภาพที่ 9.2

ภาพที่ 9.2 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาอื่นๆ ในการเรียนคำศัพท์ภาษาเกาหลี

องค์ประกอบที่ 3 ปัญหาในการเรียนໄวยากรณ์ภาษาเก้าหลี

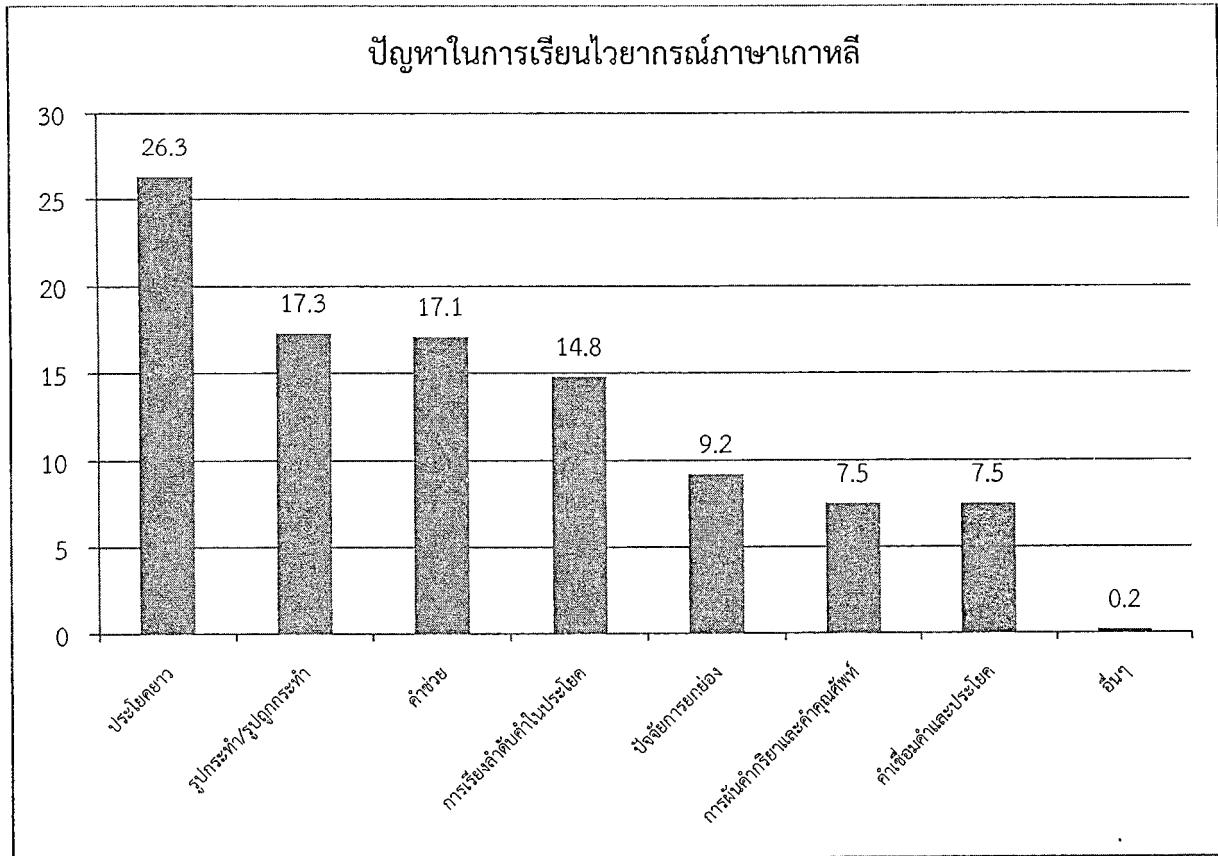
ตารางที่ 12

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาในการเรียนໄวยากรณ์ภาษาเก้าหลี

ปัญหาในการเรียนໄวยากรณ์ภาษาเก้าหลี	จำนวน(คำตอบ)	ร้อยละ
ประโยชน์	123	26.4
รูปกระทำ/รูปถูกกระทำ	81	17.4
คำช่วย	80	17.2
การเรียงลำดับคำในประโยชน์	69	14.8
ปัจจัยยกย่อง	43	9.2
การผันคำกริยาและคำคุณศัพท์	35	7.5
คำเชื่อมคำและประโยชน์	35	7.5
อื่นๆ	0	0.0
รวม	466	100.0

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 12 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาในการเรียนໄวยากรณ์ภาษาเก้าหลี พบว่า ประโยชน์คิดเป็นร้อยละ 26.4 ปัญหาการเรียนໄวยากรณ์ภาษาเก้าหลีที่คิดว่ากรองลงมา คือ รูปกระทำ/รูปถูกกระทำ คิดเป็นร้อยละ 17.4 คำช่วยคิดเป็นร้อยละ 17.2 ร้อยละ 14.8 คิดว่าการเรียงลำดับคำในประโยชน์ยาก ร้อยละ 9.2 คิดว่าปัจจัยยกย่องยาก ร้อยละ 7.5 คิดว่าการผันคำกริยาและคำคุณศัพท์ยากเท่ากับคำเชื่อมคำและประโยชน์ จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิแท่งได้ดังรูปภาพที่ 10

ກາພທໍ່ 10 ແຜນກຸມືແຕ່ງແສດງຈຳນວນຮ້ອຍລະຂອນນິສີຕົວວິຊາເອກພາສາເກາະລີ ຄົນະມນຸ່ຍຄາສຕົຮ້າແລະ ສັນຄົມຄາສຕົຮ້າມຫາວິທຍາລັບປຸງພາ ຈຳແນກຕາມປັດຈຸບັນ

ตารางที่ 12.1

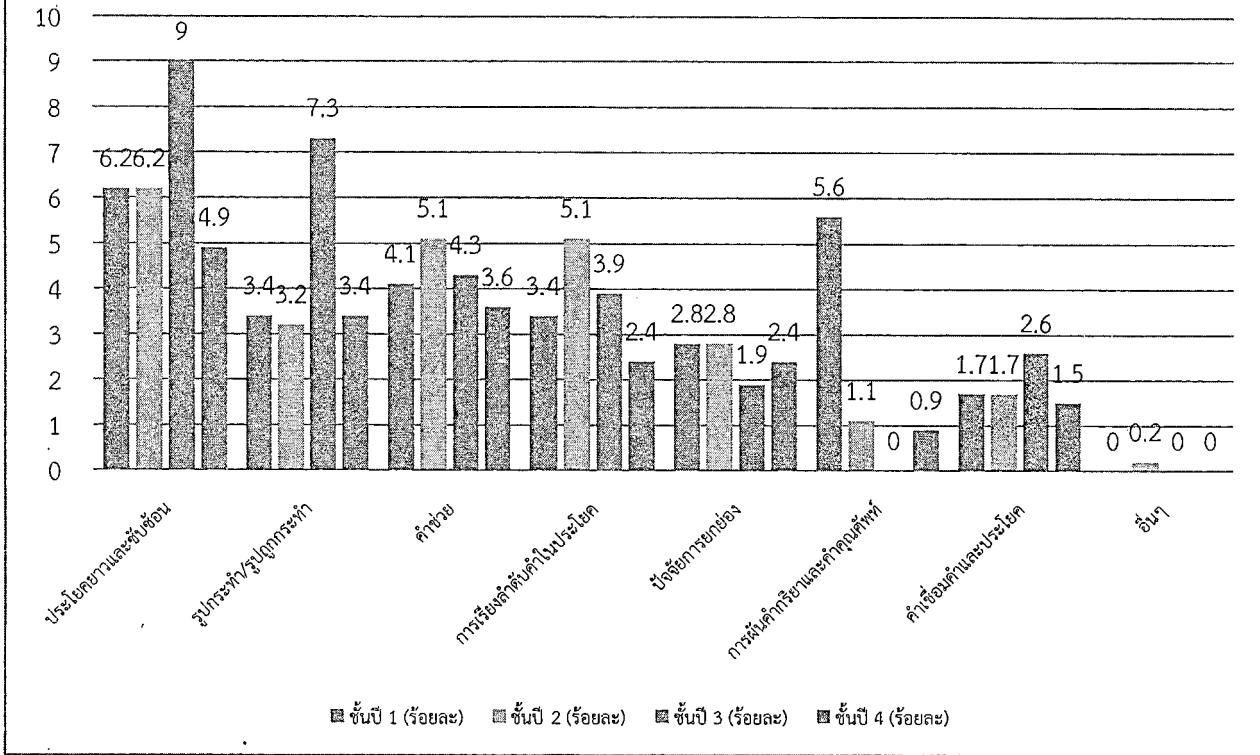
จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัจจัยในการเรียนໄ่าวยากรณ์ภาษาเก่าหลีตามชั้นปี

ໄวยกรณ์	ชั้นปี 1 (จำนวนคำตอบ) ร้อยละ(%)	ชั้นปี 2 (จำนวนคำตอบ) ร้อยละ(%)	ชั้นปี 3 (จำนวนคำตอบ) ร้อยละ(%)	ชั้นปี 4 (จำนวนคำตอบ) ร้อยละ(%)
ประโยชน์	29 6.2%	29 6.2%	42 9.0%	23 4.9%
รูปกระทำ/รูปถูกกระทำ	16 3.4%	15 3.2%	34 7.3%	16 3.4%
คำช่วย	19 4.1%	24 5.2%	20 4.3%	17 3.6%
การเรียงลำดับคำในประโยชน์	16 3.4%	24 5.2%	18 3.9%	11 2.4%
ปัจจัยยกย่อง	13 2.8%	13 2.8%	6 1.3%	11 2.4%
การผันคำกริยาและคำคุณศัพท์	26 5.6%	5 1.1%	0 0.0%	4 0.9%
คำเชื่อมคำและประโยชน์	8 1.7%	8 1.7%	12 2.6%	7 1.5%
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 12.1 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก่าหลี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัจจัยในการเรียนໄ่าวยากรณ์ภาษาเก่าหลีตามชั้นปี พบร่วมกันว่า นิสิตชั้นปี 1 มีปัจจัยประโยชน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.2 นิสิตชั้นปี 2 มีปัจจัยประโยชน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.2 นิสิตชั้นปี 3 มีปัจจัยประโยชน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9 นิสิตชั้นปี 4 มีปัจจัยประโยชน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.9 จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิแท่งได้ดังรูปภาพที่ 10.1

ปัญหาการเรียนໄວຍາกรณ์แยกตามชั้นปี

ภาพที่ 10.1 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาในการเรียนໄວຍາกรณ์ภาษาเกาหลีตามชั้นปี

องค์ประกอบที่ 4 ปัญหาเกี่ยวกับตำราและเอกสารประกอบการสอน

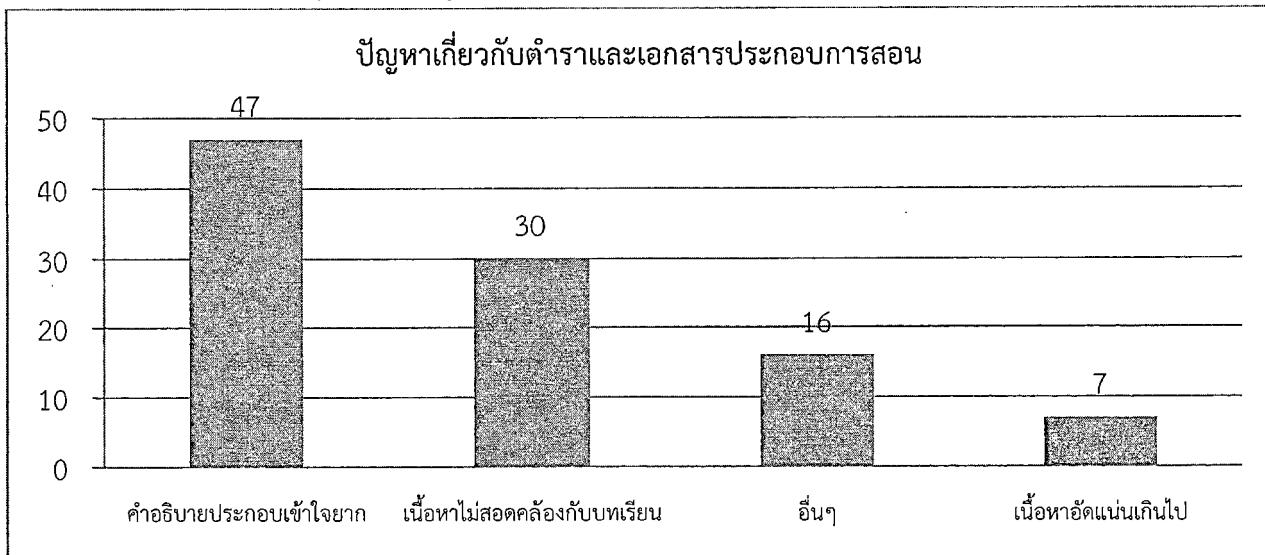
ตารางที่ 13

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาไทยหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาเกี่ยวกับตำราและเอกสารประกอบการสอน

ปัญหาเกี่ยวกับตำราและเอกสารประกอบการสอน	จำนวน(คำตอบ)	ร้อยละ
คำอธิบายประกอบเข้าใจยาก	76	47.2
เนื้อหาไม่สอดคล้องกับบทเรียน	48	29.8
อื่นๆ	26	16.1
เนื้อหาอัดแน่นเกินไป	11	6.8
รวม	161	100.0

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 13 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาไทยหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาเกี่ยวกับตำราและเอกสารประกอบการสอน พบร่วมๆ ตำราและเอกสารประกอบการสอนมีคำอธิบายเข้าใจยาก คิดเป็นร้อยละ 47.2 รองลงมาคือ เนื้อหาไม่สอดคล้องกับบทเรียน คิดเป็นร้อยละ 29.8 อื่นๆ ร้อยละ 16.1 และเนื้อหาอัดแน่นเกินไป คิดเป็นร้อยละ 6.8 จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิแท่งได้ดังรูปภาพที่ 11

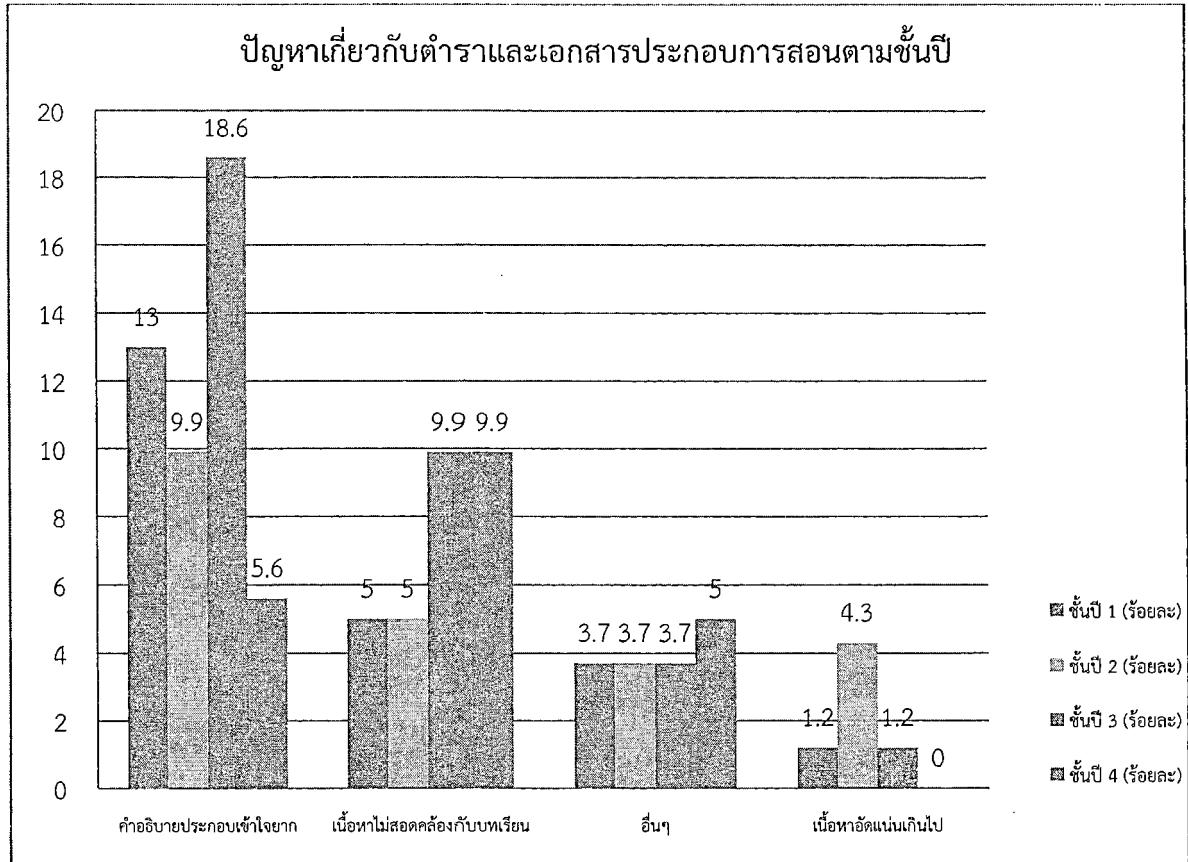
ภาพที่ 11 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาไทยหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาเกี่ยวกับตำราและเอกสารประกอบการสอน

ตารางที่ 13.1

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาไทยหลัง คณบดีมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาเกี่ยวกับตัวเรียนและ เอกสารประกอบการสอนตามชั้นปี

ตัวเรียนและเอกสาร ประกอบการสอน	ชั้นปี 1 (จำนวนคำตอบ) ร้อยละ(%)	ชั้นปี 2 (จำนวนคำตอบ) ร้อยละ(%)	ชั้นปี 3 (จำนวนคำตอบ) ร้อยละ(%)	ชั้นปี 4 (จำนวนคำตอบ) ร้อยละ(%)
คำอธิบายประกอบเข้าใจยาก	21 13.0%	16 9.9%	30 18.6%	9 5.6%
เนื้อหาไม่สอดคล้องกับบทเรียน	8 5.0%	8 5.0%	16 9.9%	16 9.9%
อื่นๆ	6 3.7%	6 3.7%	6 3.7%	8 5.0%
เนื้อหาอัดแน่นเกินไป	2 1.2%	7 4.3%	2 1.2%	0 0.0%

จากตารางที่ 13.1 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาไทยหลัง คณบดีมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาเกี่ยวกับตัวเรียนและเอกสารประกอบการสอนตามชั้นปี พบวันนิสิตชั้นปี 1, 2 และ 3 มีปัญหาเกี่ยวกับตัวเรียนและเอกสารประกอบการสอนที่มีคำอธิบายประกอบเข้าใจยากมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13 , 9.9 และ 18.6 ตามลำดับ ส่วนนิสิตชั้นปี 4 คิดว่าปัญหาเกี่ยวกับตัวเรียนและเอกสารประกอบการสอนที่มีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับบทเรียนมากที่สุด จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิแท่งได้ดังรูปภาพที่ 11.1

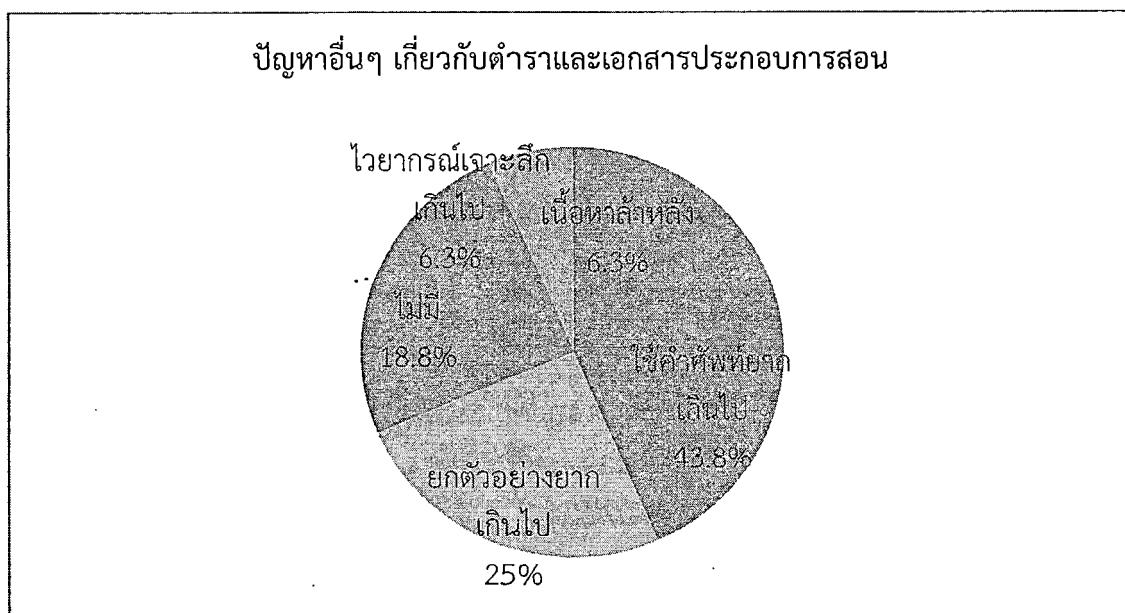
ภาพที่ 11.1 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาเกี่ยวกับตัวร้าและเอกสารประกอบการสอนตามชั้นปี

ตารางที่ 13.2

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาอื่นๆ เกี่ยวกับตำราและเอกสารประกอบการสอน

ปัญหาอื่นๆ เกี่ยวกับตำราและเอกสารประกอบการสอน	จำนวน(คำตอบ)	ร้อยละ
ใช้คำศัพท์ยากเกินไป	7	43.8
ยกตัวอย่างยากเกินไป	4	25.0
ไม่มีปัญหา	3	18.8
เนื้อหาล้าหลัง	1	6.3
ไวยากรณ์เจาะลึกเกินไป	1	6.3
รวม	16	100.0

จากตารางที่ 13.2 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาอื่นๆ เกี่ยวกับตำราและเอกสารประกอบการสอน พบว่าตำราและเอกสารประกอบการสอนใช้คำศัพท์ยากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมาคือยกตัวอย่างยากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 25.0 ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 18.8 เนื้อหาล้าหลังและไวยากรณ์เจาะลึกเกินไป คิดเป็นร้อยละ 6.3 เท่ากัน จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิวงกลมได้ดังรูปภาพที่ 11.2

ภาพที่ 11.2 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาอื่นๆ เกี่ยวกับตำราและเอกสารประกอบการสอน

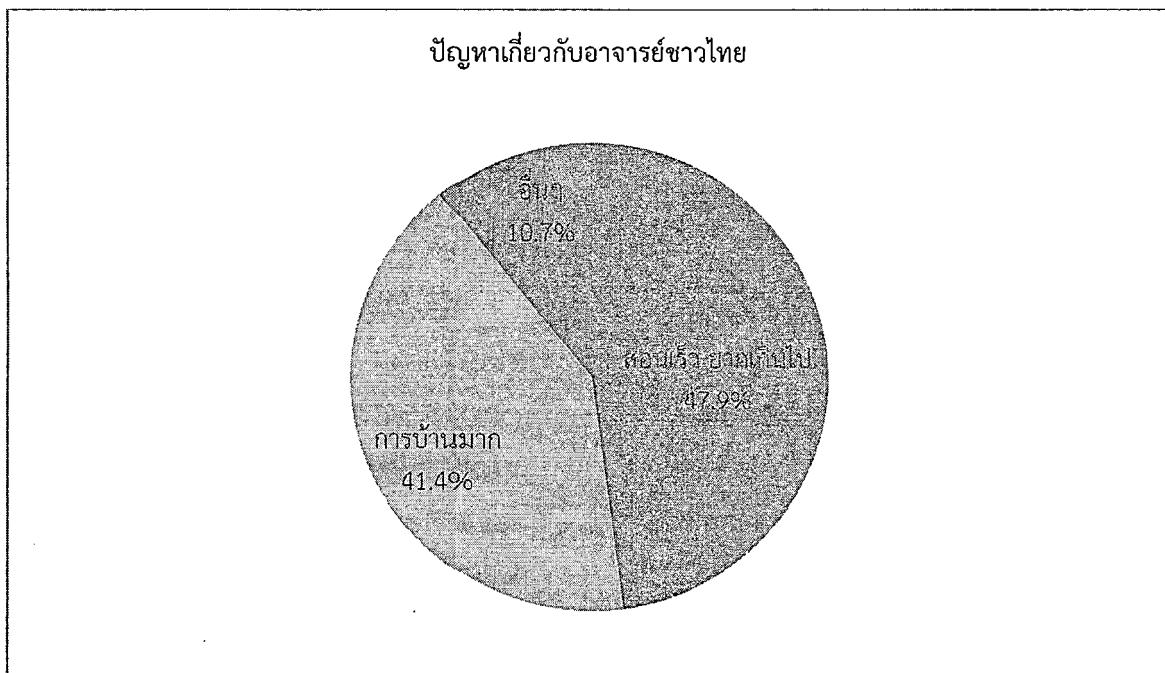
องค์ประกอบที่ 5 อาจารย์ชาวไทยและชาวต่างด้าว

ตารางที่ 14

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ชาวไทย

ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ชาวไทย	จำนวน(คำตอบ)	ร้อยละ
สอนเร็วและยากเกินไป	67	47.9
การบ้านมาก	58	41.4
อื่นๆ	15	10.7
ใช้ศัพท์ยาก	0	0.0
รวม	140	100.0

จากตารางที่ 14 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ชาวไทย พบร่วมกับอาจารย์ชาวไทย สอนชาวไทยสอนเร็วและยากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 47.9 การบ้านมาก คิดเป็นร้อยละ 41.4 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 10.7 แต่ไม่มีปัญหาการใช้ศัพท์ยาก จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิวงกลมได้ดังรูปภาพที่ 12

ภาพที่ 12 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ชาวไทย

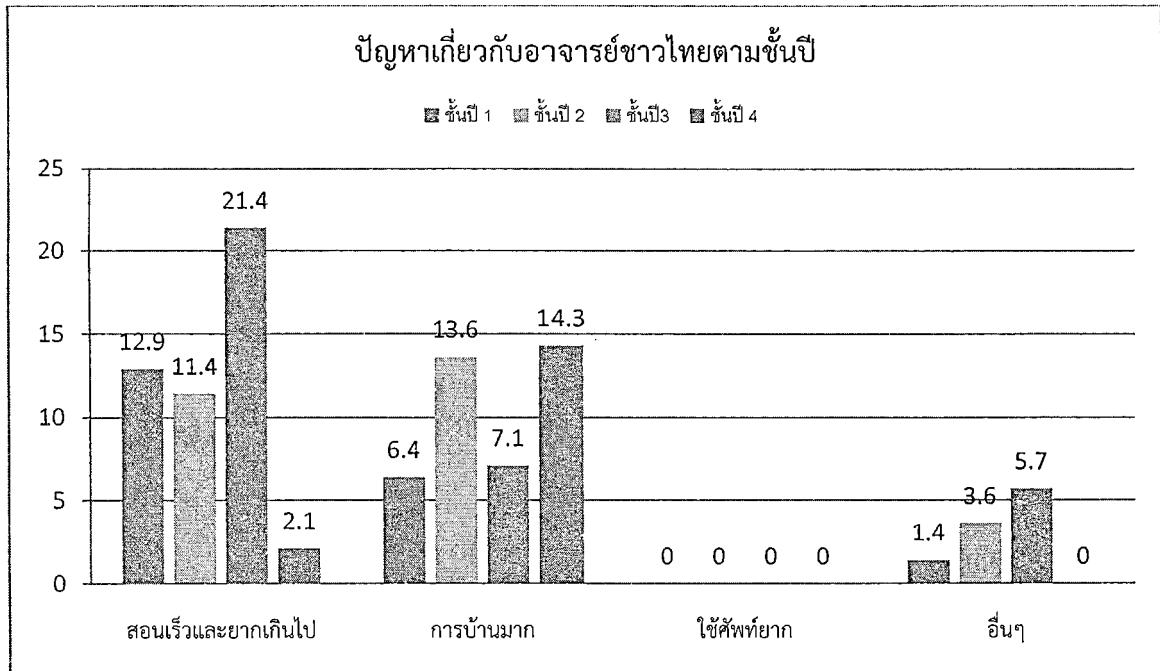
ตารางที่ 14.1

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาไทยหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ชาวไทยตามชั้นปี

ชั้นปี	อาจารย์ชาวไทย				
	สอนเร็วและยกเกินไป	การบ้านมาก	ใช้คัพท์ยาก	อื่นๆ	
	จำนวน(คำตอบ)	จำนวน(คำตอบ)	จำนวน(คำตอบ)	จำนวน(คำตอบ)	
ชั้นปี 1	18	9	0	2	
	12.9%	6.4%	0.0%	1.4%	
ชั้นปี 2	16	19	0	5	
	11.4%	13.6%	0.0%	3.6%	
ชั้นปี 3	30	10	0	8	
	21.4%	7.1%	0.0%	5.7%	
ชั้นปี 4	3	20	0	0	
	2.1%	14.3%	0.0%	0.0%	

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 14.1 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาไทยหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ชาวไทยตามชั้นปี พบร่วมนิสิตชั้นปี 1 และ 3 คิดว่าอาจารย์ชาวไทยสอนเร็วและยกเกินไป มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 12.9 และ 21.4 ตามลำดับ นิสิตชั้นปี 2 และ 4 คิดว่า การบ้านมาก มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 13.6 และ 14.3 ตามลำดับ คิดว่าจากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิวงกลมได้ดังรูปภาพที่ 12.1

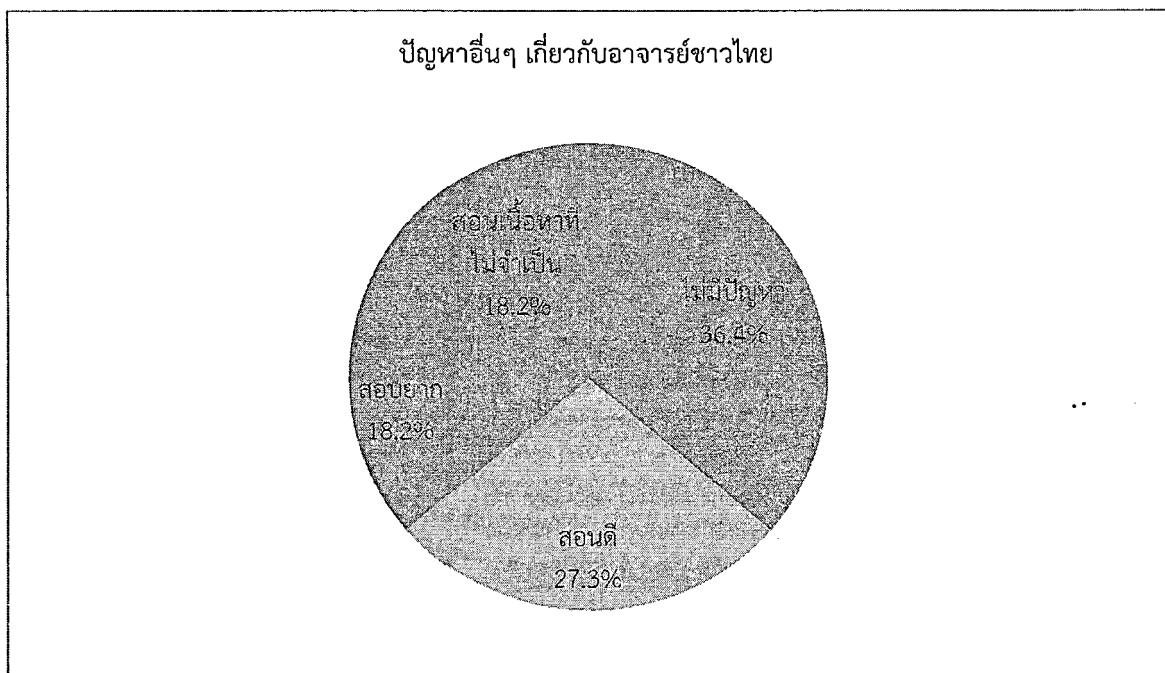
ภาพที่ 12.1 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาไทยหลังศึกษามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ชาวไทยตามชั้นปี

ตารางที่ 14.2

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาอื่นๆ เกี่ยวกับอาจารย์ชาวไทย

ปัญหาอื่นๆ เกี่ยวกับอาจารย์ชาวไทย	จำนวน(คำตอบ)	ร้อยละ
ไม่มีปัญหา	4	36.4
สอนดี	3	27.3
สอบยาก	2	18.2
สอนเนื้อหาที่ไม่จำเป็น	2	18.2
รวม	11	100.0

จากตารางที่ 14.2 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาอื่นๆ เกี่ยวกับอาจารย์ชาวไทย พบร่วมไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 36.4 สอนดี คิดเป็นร้อยละ 27.3 สอบยากและสอนเนื้อหาที่ไม่จำเป็นคิดเป็นร้อยละ 18.2 เท่ากัน จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิวงกลมได้ดังรูปภาพที่ 12.2

ภาพที่ 12.2 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาอื่นๆ เกี่ยวกับอาจารย์ชาวไทย

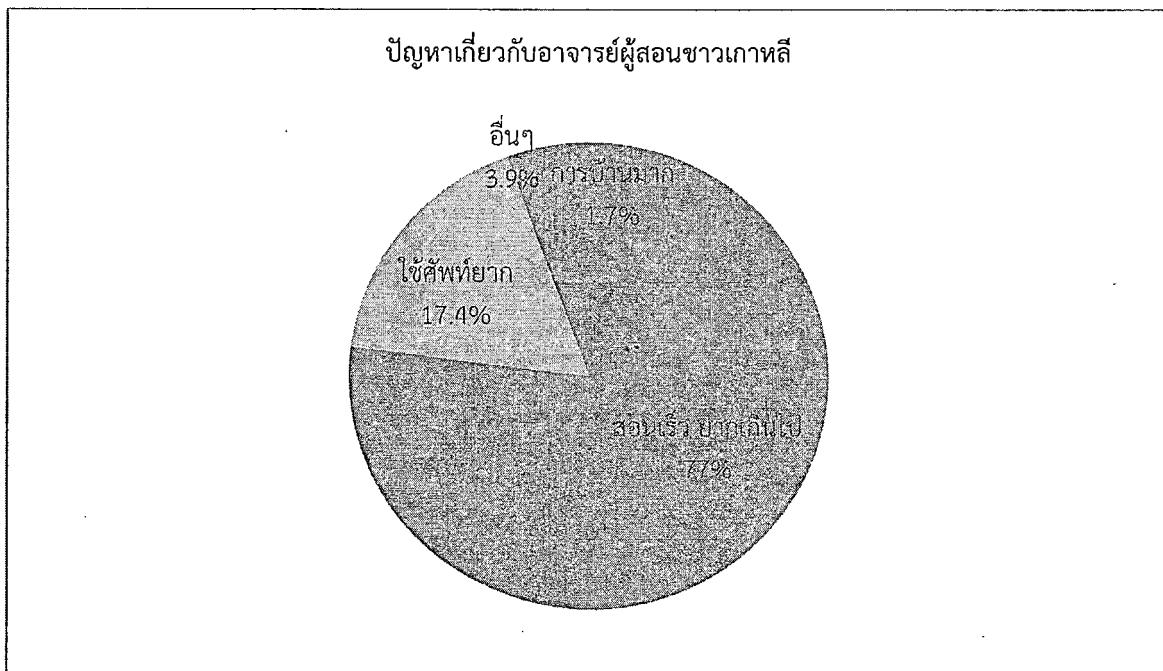
ตารางที่ 14.3

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ชาวภาษาเกาหลี

ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ชาวไทย	จำนวน(คำตอบ)	ร้อยละ
สอนเร็วและยากเกินไป	137	77.0
ใช้ศัพท์ยาก	31	17.4
อื่นๆ	7	3.9
การบ้านมาก	3	1.7
รวม	178	100.0

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 14.3 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ชาวภาษาเกาหลี พบร่วมกับอาจารย์ชาวภาษาเกาหลี สอนเร็วและยากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 77 ใช้ศัพท์ยาก 17.4 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.9 การบ้านมาก คิดเป็นร้อยละ 1.7 จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิวงกลมได้ดังรูปภาพที่ 12.3

ภาพที่ 12.3 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ชาวภาษาเกาหลี

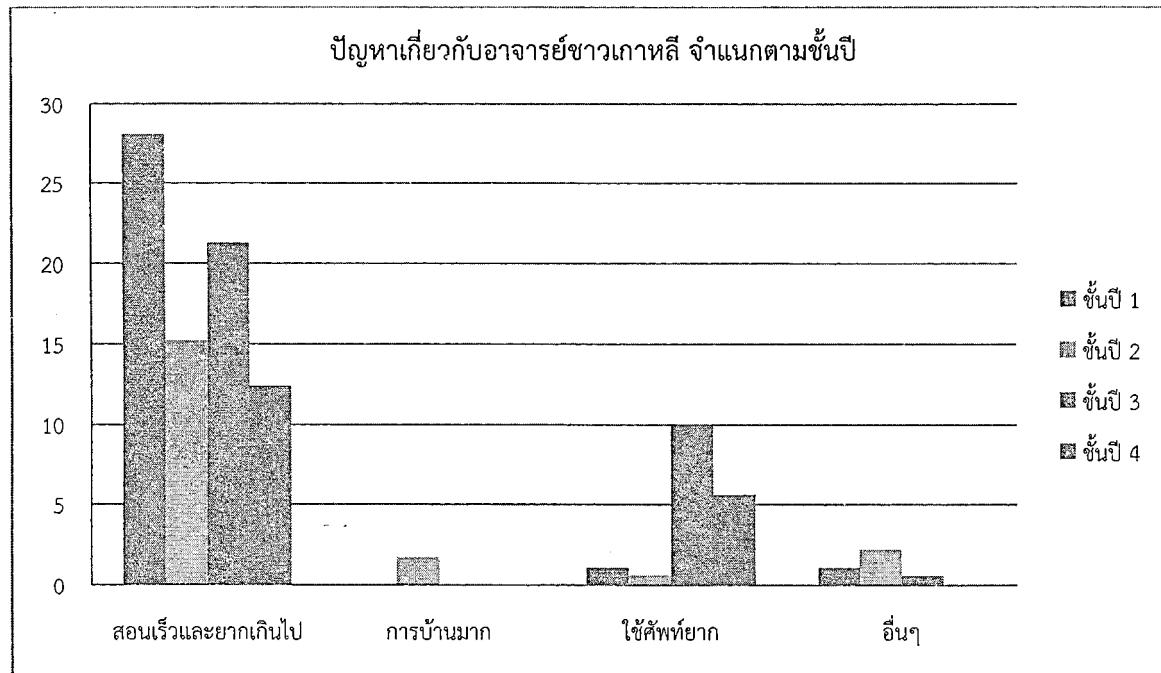
ตารางที่ 14.4

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ชาวเกาหลีตามชั้นปี

ชั้นปี	อาจารย์ชาวเกาหลี			
	สอนเร็วและยากเกินไป	การบ้านมาก	ใช้ศัพท์ยาก	อื่นๆ
	จำนวน(คำตอบ)	จำนวน(คำตอบ)	จำนวน(คำตอบ)	จำนวน(คำตอบ)
ชั้นปี 1	50 28.1%	0 0.0%	2 1.1%	2 1.1%
	27 15.2%	3 1.7%	1 0.6%	4 2.2%
ชั้นปี 3	38 21.3%	0 0.0%	18 10.1%	1 0.6%
	22 12.4%	0 0.0%	10 5.6%	0 0.0%

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 14.4 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ชาวเกาหลีตามชั้นปี พบร่วมนิสิตชั้นปี 1, 2, 3 และ 4 คิดว่าอาจารย์ชาวเกาหลีสอนเร็วและยากเกินไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.1, 15.2, 21.3 และ 12.4 ตามลำดับ จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิวงกลมได้ดังรูปภาพที่ 12.4

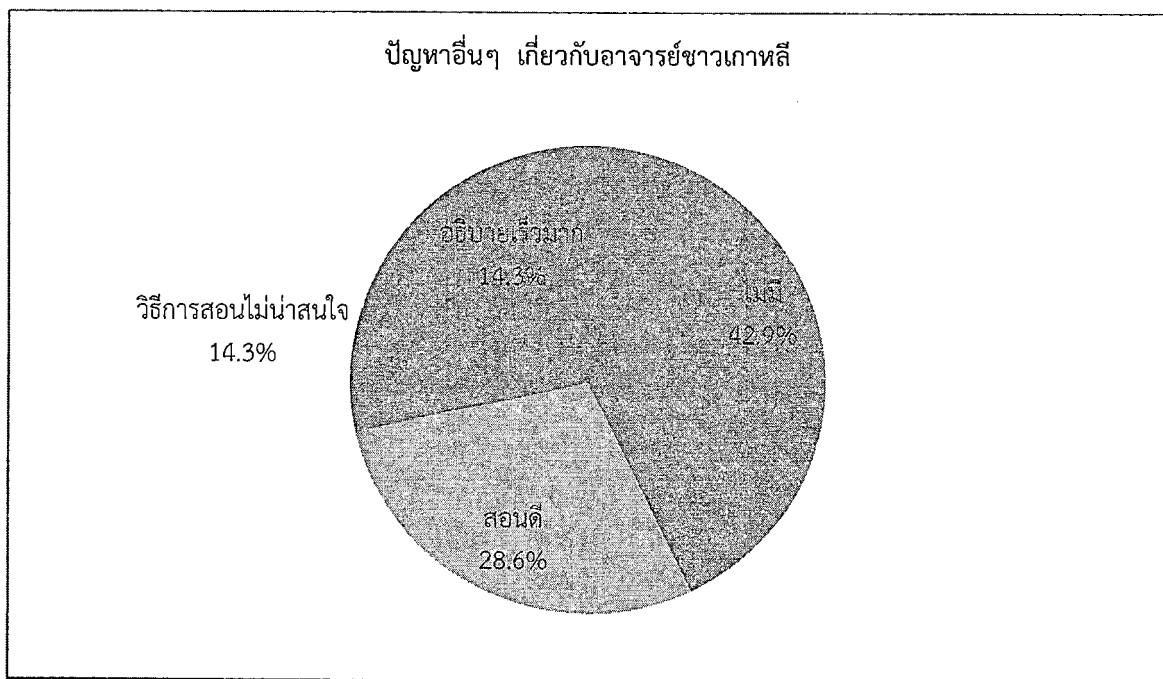
ກາພທີ 12.4 ແຜນກຸມືທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈຳນວນຮ້ອຍລະຂອງນິສิตີວິຊາເອກພາສາເກາະລີ ຄະນະມນູມຍສາສຕ່ຣ໌ແລະ ສັງຄົມສາສຕ່ຣ໌ທະວີທາລີບຸຮົພາ ຈຳແນກປຸ່ມາດີກັບອາຈາຣຍ໌ພາສາເກາະລີຕາມໜັດປີ

ตารางที่ 14.5

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาอื่นๆเกี่ยวกับอาจารย์ชาวเกาหลี

ปัญหาอื่นๆเกี่ยวกับอาจารย์ชาวเกาหลี	จำนวน(คำตอบ)	ร้อยละ
ไม่มีปัญหา	3	42.9
สอนดี	2	28.6
วิธีการสอนไม่น่าสนใจ	1	14.3
อธิบายเร็วมาก	1	14.3
รวม	7	100.0

จากตารางที่ 14.5 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาอื่นๆ เกี่ยวกับอาจารย์ชาวเกาหลี พบร่วมไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 42.9 อารย์สอนดี คิดเป็นร้อยละ 28.6 วิธีการสอนไม่น่าสนใจ คิดเป็นร้อยละ 14.3 เห่ากันกับอาจารย์อธิบายเร็วมาก จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิวงกลมได้ดังรูปภาพที่ 12.5

ภาพที่ 14.5 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาอื่นๆ เกี่ยวกับอาจารย์ชาวเกาหลี

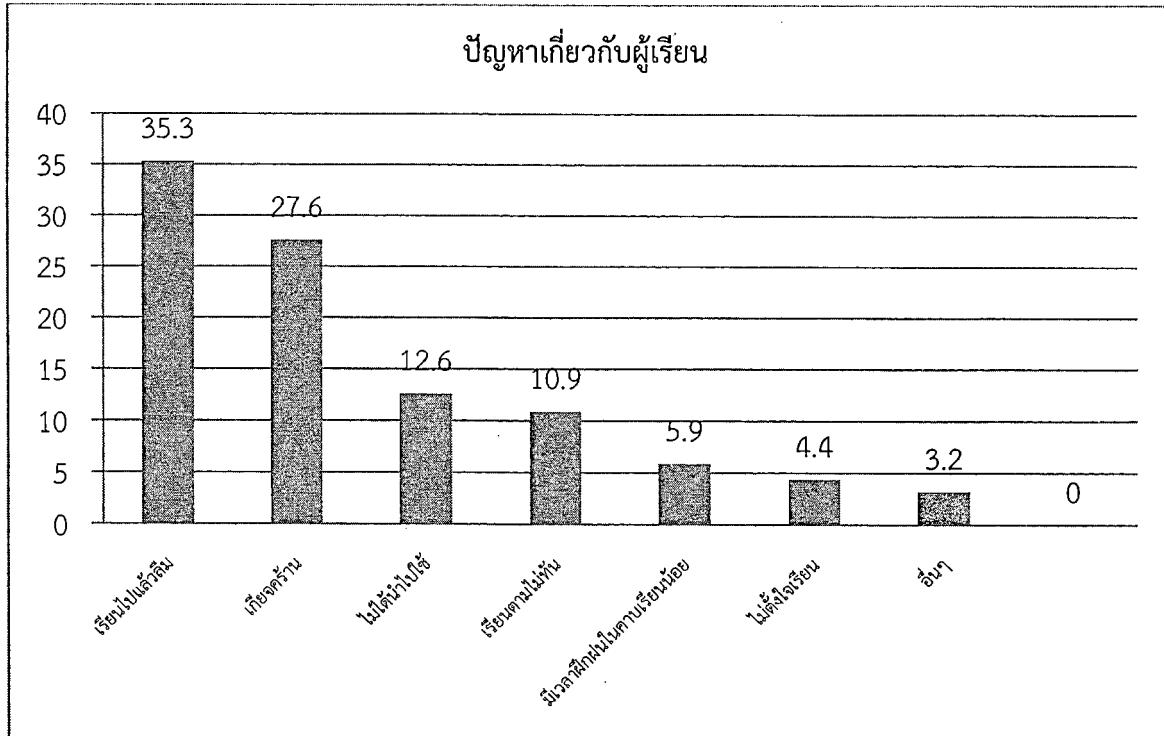
องค์ประกอบที่ 6   ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน
ตารางที่ 15

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาไทยหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน

ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน	จำนวน(คำตอบ)	ร้อยละ
เรียนไปแล้วลืม	120	35.3
เกียจคร้าน	94	27.6
ไม่ได้นำไปใช้	43	12.6
เรียนตามไม่ทัน	37	10.9
มีเวลาฝึกฝนในควบเรียนน้อย	20	5.9
ไม่ตั้งใจเรียน	15	4.4
อื่นๆ	11	3.2
รวม	340	100.0

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 15 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาไทยหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน พบร่วมกับผู้เรียน เรียนไปแล้วลืมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมาคือ เกียจคร้าน คิดเป็นร้อยละ 27.6 เรียนแล้วไม่ได้นำไปใช้ คิดเป็นร้อยละ 12.6 เรียนตามไม่ทัน คิดเป็นร้อยละ 10.9 มีเวลาฝึกฝนในควบเรียนน้อย คิดเป็นร้อยละ 5.9 ไม่ตั้งใจเรียน คิดเป็นร้อยละ 4.4 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.2 จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิแท่งได้ดังรูปภาพที่ 12

ภาพที่ 13 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน

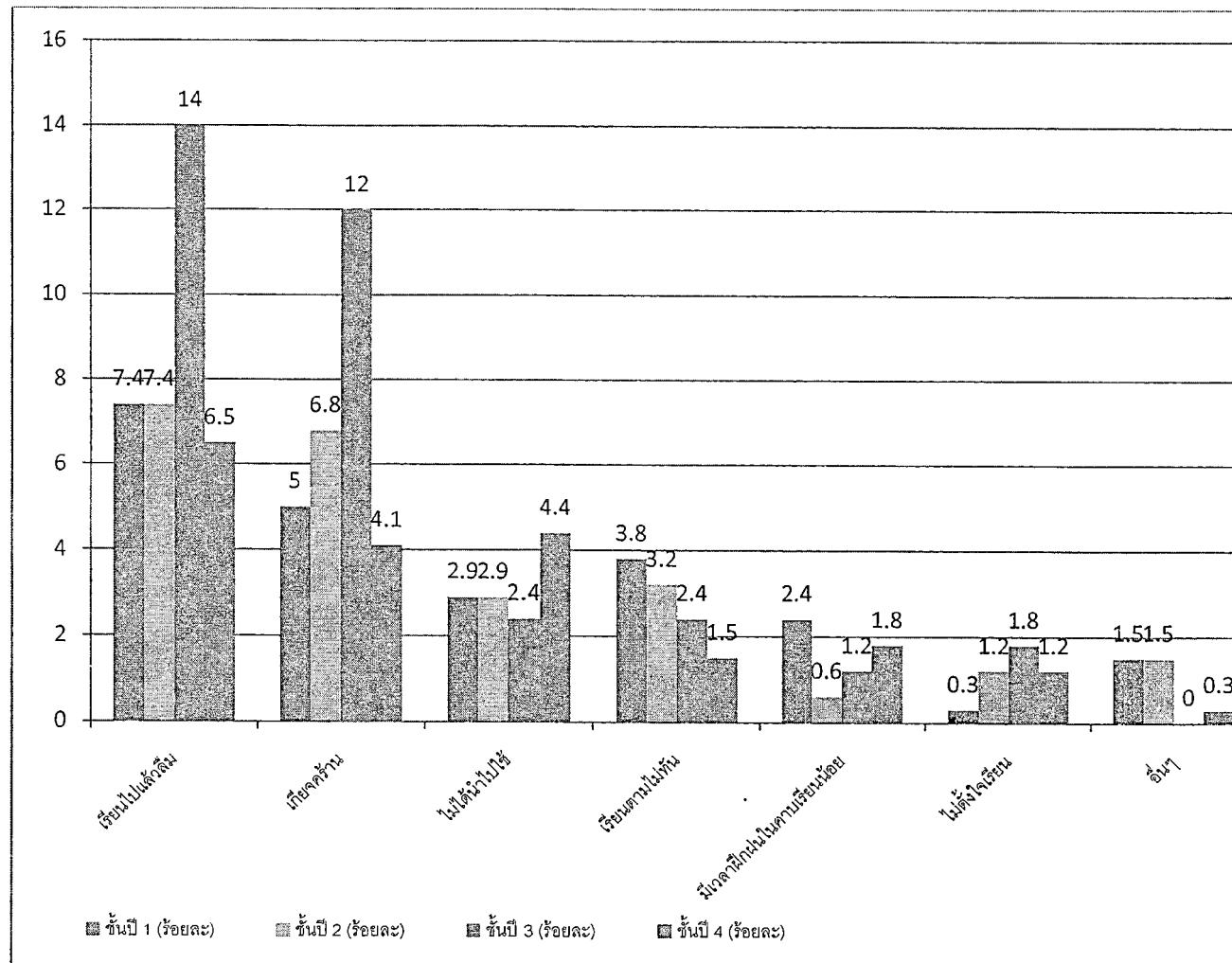
ตารางที่ 15.1

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนตามชั้นปี

ปัญหาของผู้เรียน	ชั้นปี 1 (จำนวนคำตอบ)	ชั้นปี 2 (จำนวนคำตอบ)	ชั้นปี 3 (จำนวนคำตอบ)	ชั้นปี 4 (จำนวนคำตอบ)
	ร้อยละ(%)	ร้อยละ(%)	ร้อยละ(%)	ร้อยละ(%)
เรียนไปแล้วลืม	25 7.4%	25 7.4%	48 14.0%	22 6.5%
เกียจคร้าน	17 5.0%	23 6.8%	40 12.0%	14 4.1%
ไม่ได้นำไปใช้	10 2.9	10 2.9	8 2.4	15 4.4
เรียนตามไม่ทัน	13 3.8%	11 3.2%	8 2.4%	5 1.5%
มีเวลาฝึกฝนในควบ เรียนน้อย	8 2.4%	2 0.6%	4 1.2%	6 1.8%
ไม่ตั้งใจเรียน	1 0.3%	4 1.2%	6 1.8%	4 1.2%
อื่นๆ	5 1.5%	5 1.5%	0 0.0%	1 0.3%

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 15.1 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนตามชั้นปี พบร่วมนิสิตชั้นปี 1, 2 ,3 และ 4 มีปัญหาระบบที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.4 , 7.4 , 14 และ 6.5 ตามลำดับ จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิแท่งได้ดังรูปภาพที่ 13.1

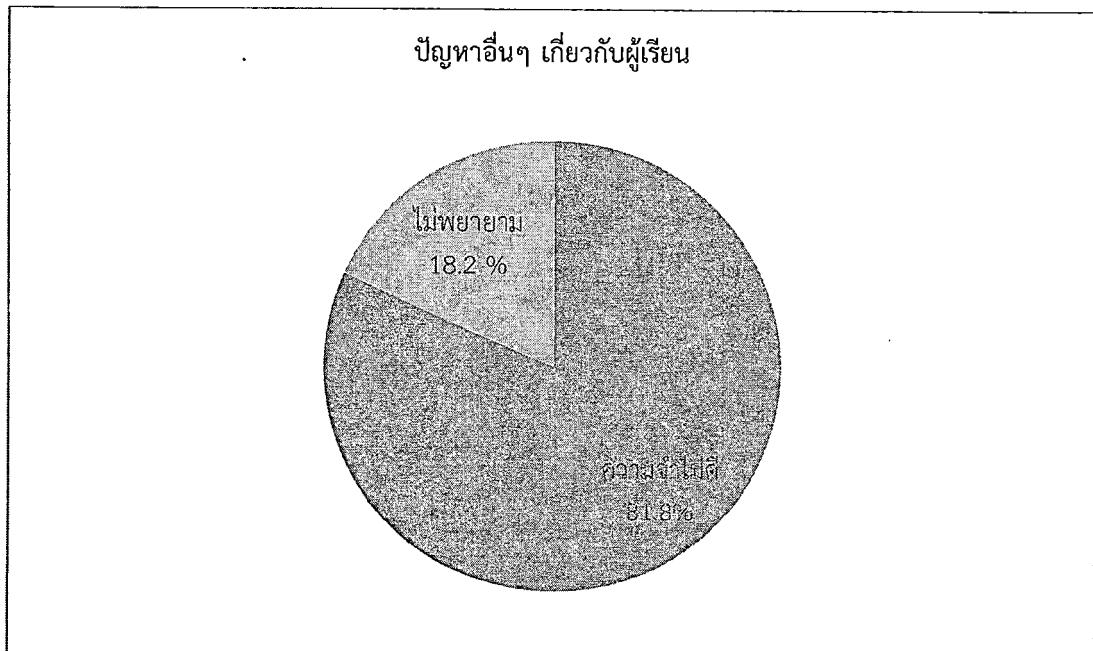
ภาพที่ 13.1 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาไทยหลี คณานุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหा�วิทยาลัยบูรพา จำแนกปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนตามชั้นปี

ตารางที่ 15.2

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาอื่นๆ เกี่ยวกับผู้เรียน

ปัญหาอื่นๆ เกี่ยวกับผู้เรียน	จำนวน(คำตอบ)	ร้อยละ
ความจำไม่ดี	9	81.8
ไม่พယายาม	2	18.2
รวม	11	100.0

จากตารางที่ 15.2 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาอื่นๆ เกี่ยวกับผู้เรียน พบร่วมกันความจำไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 81.8 และไม่พယายาม คิดเป็นร้อยละ 18.2 จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิวงกลมได้ดังรูปภาพที่ 13.2

ภาพที่ 13.2 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเก้าหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามปัญหาอื่นๆ เกี่ยวกับผู้เรียน

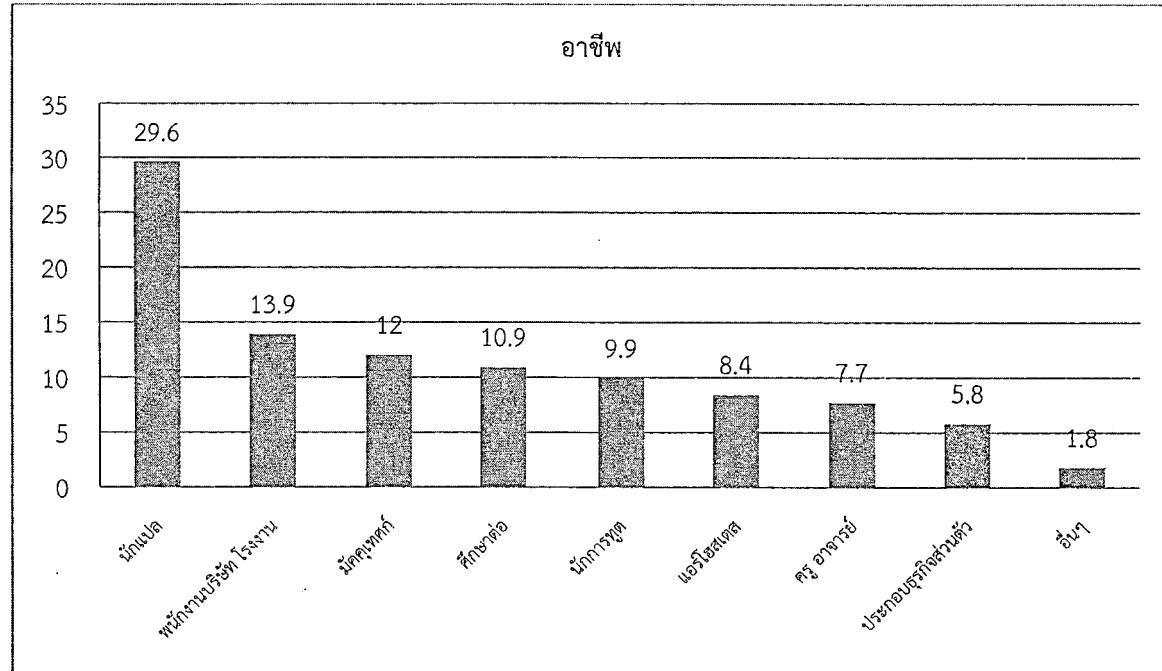
ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษา
ตารางที่ 16

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามอาชีพที่ต้องการทำ เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยบูรพา

อาชีพ	จำนวน(คำตอบ)	ร้อยละ
นักแปล/ล่าม	81	29.6
พนักงานบริษัท โรงงาน	38	13.9
มัคคุเทศก์	33	12.0
ศึกษาต่อ	30	10.9
นักการทูต	27	9.9
แอลโรไฮสเตส	23	8.4
ครู อาจารย์	21	7.7
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	16	5.8
อื่นๆ	5	1.8
รวม	274	100.0

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากตารางที่ 16 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยบูรพา พนักงานบริษัท โรงงาน ร้อยละ 29.6 ต้องการประกอบอาชีพนักแปล/ล่าม ร้อยละ 13.9 ต้องการทำงานเป็นพนักงานบริษัท โรงงาน ร้อยละ 12.0 ต้องการประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ ร้อยละ 10.9 ต้องการศึกษาต่อ ร้อยละ 9.9 ต้องการประกอบอาชีพนักการทูต ร้อยละ 8.4 ต้องการประกอบอาชีพแอลโรไฮสเตส ร้อยละ 7.7 ต้องการประกอบอาชีพครู อาจารย์ ร้อยละ 5.8 ต้องการประกอบธุรกิจส่วนตัว อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.8 จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิแท่งได้ดังรูปภาพที่ 14

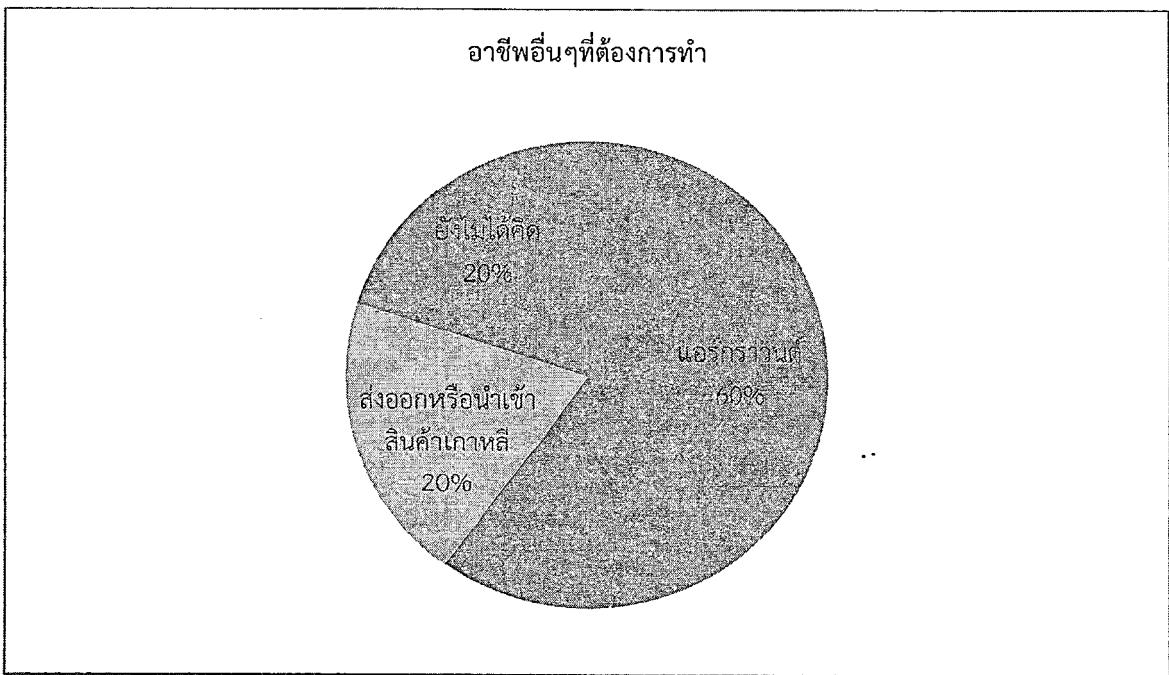
ภาพที่ 14 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามอาชีพอื่นๆ ที่ต้องการทำ เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยบูรพา

ตารางที่ 16.1

จำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามอาชีพอื่นๆ ที่ต้องการทำ เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยบูรพา

อาชีพอื่นๆ ที่ต้องการทำ	จำนวน(คำตอบ)	ร้อยละ
แอร์กราวน์	3	60.0
ส่งออกหรือนำเข้าสินค้าเกาหลี	1	20.0
ยังไม่ได้คิด	1	20.0
รวม	5	100.0

จากตารางที่ 14.1 ผลการสำรวจจำนวนและร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามอาชีพอื่นๆ ที่ต้องการทำ เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย พบว่า ร้อยละ 60 ต้องการประกอบอาชีพแอร์กราวน์ ร้อยละ 20 อย่างส่งออกหรือนำเข้าสินค้าเกาหลี ร้อยละ 20 ยังไม่ได้คิด จากตารางนี้สามารถสรุปเป็นแผนภูมิวงกลมได้ดังรูปภาพที่ 14.1

ภาพที่ 14.1 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนร้อยละของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามอาชีพอื่นๆ ที่ต้องการทำ เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย

สรุป อธิบายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลีของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลีของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านภาษา ประกอบไปด้วย ปัญหาในการการออกเสียงภาษาเกาหลี ปัญหาในการเรียนคำศัพท์ภาษาเกาหลี ปัญหาในการเรียนไวยากรณ์ภาษาเกาหลี และปัจจัยอื่นๆ คือ ตำราและเอกสารประกอบการสอน อาจารย์ชาวไทยและชาวเกาหลี ผู้เรียน อาชีพที่ต้องการทำหลังจากสำเร็จการศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการเสนอแนวทางการวางแผนการพัฒนาหลักสูตรภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และผู้สนใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาเกาหลี โดยเก็บข้อมูลจากนิสิตชั้นปีที่ 1 – 4 วิชาเอกภาษาเกาหลี (ภาคปกติ) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวนทั้งสิ้น 151 คน ด้วยแบบสอบถามแบบเลือกตอบและแบบปลายเปิด หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดแล้ว ได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของคำตอบ และนำมารวบรวมเป็นรายชื่อเครื่องคอมพิวเตอร์ ประเภทค่าความถี่ ค่าร้อยละ และนำเสนอเป็นรูปแบบความเรียงประกอบกับแผนภูมิวงกลมและแผนภูมิแท่ง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของนิสิต

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคันคว้า คือ นิสิตชั้นปีที่ 1 - 4 วิชาเอกภาษาเกาหลี (ภาคปกติ) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวนทั้งสิ้น 151 คน นิสิตไม่เคยเรียนภาษาเกาหลีมาก่อนเรียนวิชาเอกภาษาเกาหลี คิดเป็นร้อยละ 78 อีกร้อยละ 22 เคยเรียนมาก่อนและส่วนใหญ่เรียนจากสถาบันกวดวิชาถึงร้อยละ 52 ของจำนวนนิสิตที่เคยเรียนมาก่อน ในขณะที่เรียนวิชาเอกภาษาเกาหลี นิสิตไม่เรียนเพิ่มเติมจากสถาบันอื่นร้อยละ 99 ของจำนวนนิสิตทั้งหมด

เหตุผลที่นิสิตเลือกเรียนวิชาเอกภาษาเกาหลี เนื่องจากชอบตารางและศิลปิน รองลงมาคือ ชอบภาษาเกาหลี ต้องการใช้ในการประกอบอาชีพ สนใจวัฒนธรรมเกาหลีตามลำดับ สำหรับเหตุผลอื่นๆ ได้แก่ ต้องการไปเที่ยวประเทศเกาหลี ชอบอาหารเกาหลี สอบติด อยากเรียนภาษาต่างประเทศอีก

2. ปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลีของนิสิต

ผลสำรวจพบว่าในนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีปัญหาการออกเสียงภาษาเกาหลี ในเรื่องกฎการออกเสียงมากที่สุด รองลงมา คือ สำเนียงและการออกเสียงตัวสะกด ‘ㄹ’ โดยนิสิตชั้นปี 1 มีปัญหาระเรื่องกฎการออกเสียงมากที่สุด นิสิตชั้นปี 2 มีปัญหาระเรื่องกฎการออกเสียงและสำเนียงมากที่สุดเท่ากัน นิสิตชั้นปี 3 มีปัญหาระเรื่องการออกเสียงตัวสะกด ‘ㄹ’ และการออกเสียงคำยืมมาจากภาษาต่างประเทศมากเท่ากัน และนิสิตชั้นปี 4 มีปัญหาระเรื่องกฎการออกเสียงมากที่สุด ปัญหาการออกเสียงภาษาเกาหลีอื่นๆ คือ การอ่านแบ่งวรรคคำในประโยคยาว,

การออกเสียงพยัญชนะ ' 𠂔 ' ควบกับสระประสม, การเชื่อมเสียงและการออกเสียงพยัญชนะหรือสระที่ไม่มีในภาษาไทย

ปัญหาในการเรียนคำศัพท์ภาษาเกาหลีที่นิสิตคิดว่ายากที่สุด คือ สุภาษิต สำนวน รองลงมา คำศัพท์มากและมีความหมายคล้ายกัน โดยพบว่าในนิสิตชั้นปี 1 มีปัญหารึ่งคำศัพท์มากและมีความหมายคล้ายกันมากที่สุด นิสิตชั้นปี 2, 3 และ 4 มีปัญหารึ่งสุภาษิต สำนวน มากที่สุด ปัญหาอื่นๆ เกี่ยวกับคำศัพท์คือ คำศัพท์เฉพาะทาง คำศัพท์ที่สะกดด้วยพยัญชนะ ' 入, 天, 元 ', คำศัพท์ที่สะกดด้วยสระ ' 𠮠, 𠮢, 𠮣 ' และอักษรฮันจา (คำภาษาจีนที่ยืมมาใช้ในภาษาเกาหลี)

ปัญหาในการเรียนไวยากรณ์ภาษาเกาหลีของนิสิตพบว่า มีปัญหารึ่งประโยค มากที่สุด รองลงมา คือ รูปกระทำ / รูปถุกระทำ คำช่วย โดยนิสิตชั้นปีที่ 1 – 4 มีปัญหารึ่งประโยคมากที่สุด เช่นกัน

ปัญหาเกี่ยวกับตัวร้าและเอกสารประกอบการสอนที่มีปัญหามากที่สุดคือ คำอธิบายประกอบเข้าใจยาก รองลงมาคือ เนื้อหาไม่สอดคล้องกับบทเรียน โดยนิสิตชั้นปี 1, 2 และ 3 มีปัญหาเกี่ยวกับตัวร้าและเอกสารประกอบการสอนที่มีคำอธิบายประกอบเข้าใจมากสุด เช่นกัน นิสิตชั้นปี 4 คิดว่าปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาไม่สอดคล้องกับบทเรียนมากที่สุด ปัญหาอื่นๆ เกี่ยวกับตัวร้าและเอกสารประกอบการสอน คือ ใช้คำศัพท์ยากเกินไป ยกตัวอย่างยากเกินไป ไม่มีปัญหา เนื้อหาล้าหลังและไวยากรณ์เจาะลึกเกินไป

ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ชาวไทยและชาวเกาหลี พบร่วมกับอาจารย์ชาวไทยสอนเร็วและยากเกินไป มากที่สุด โดยพบว่าในนิสิตชั้นปี 1 และ 3 คิดว่าอาจารย์ชาวไทยสอนเร็วและยากเกินไป มากที่สุด นิสิตชั้นปี 2 และ 4 คิดว่าอาจารย์ชาวไทยสั่งการบ้านมาก มากที่สุด ปัญหาอื่นๆ ของอาจารย์ชาวไทย คือ ไม่มีปัญหา อาจารย์สอนดี สอบยาก และสอนเนื้อหาที่ไม่จำเป็น สำหรับปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ชาวเกาหลี พบร่วมกับอาจารย์ชาวไทยสอนเร็วและยากเกินไป มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้คำศัพท์ยากเกินไป โดยพบว่าในนิสิตชั้นปี 1, 2, 3 และ 4 คิดว่าอาจารย์ชาวเกาหลีสอนเร็วและยากเกินไปมากที่สุด เมื่อนอกจากนั้น ปัญหาอื่นๆ ของผู้สอนชาวเกาหลี คือ ไม่มีปัญหา อาจารย์สอนดี วิธีการสอนไม่น่าสนใจและยังขาดความน่าสนใจมาก

ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน ผลสำรวจพบว่าในนิสิตเรียนไปแล้วลืม มากที่สุด รองลงมาคือ เกียจคร้าน โดยพบว่าในนิสิตชั้นปี 1, 2, 3 และ 4 มีปัญหารึ่งเรียนไปแล้วลืม มากที่สุด เช่นกัน ปัญหาอื่นๆ คือ ความจำไม่ดี ไม่พยายาม

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษา

เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยบูรพาแล้ว นิสิตต้องการประกอบอาชีพนักแปลมากที่สุด รองลงมาคือ พนักงานบริษัท โรงงาน มัคคุเทศก์ ศึกษาต่อ นักการทูต แอนโธนีสแตส ครูอาจารย์ ประกอบธุรกิจส่วนตัว ตามลำดับ และอาชีพอื่นๆ คือ แอร์กราวน์ด ส่องฤทธิ์นำเข้าสินค้าเกาหลีและยังไม่ได้คิด

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า เทพผลที่นิสิตเลือกเรียนวิชาเอกภาษาเกาหลี เนื่องจากชอบภาษาและศิลปินเกาหลี ต้องการใช้ประกอบอาชีพ สนใจวัฒนธรรมเกาหลีเป็นอันดับต้นๆ จากผลการสำรวจ ดังกล่าว ผู้สอนจึงควรจัดเนื้อหาการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับภาษาเกาหลีให้ตรงกับความสนใจของนิสิต เช่น การนำภาพนิทรรศ เนื้อเพลง มาประกอบการเรียนการสอน จะทำให้นิสิตสนใจและตั้งใจเรียนมากขึ้น นิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีไม่เคยเรียนภาษาเกาหลีมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 78 อีกร้อยละ 22 เคยเรียนมาก่อน และในขณะที่เรียนวิชาเอกภาษาเกาหลีนิสิตไม่เรียนเพิ่มเติมจากสถาบันอื่นถึงร้อยละ 99 ของจำนวนนิสิต

ทั้งหมด จากข้อมูลดังกล่าวทำให้ทราบว่านิสิตที่ไม่เคยเรียนมาก่อนร้อยละ 78 ของนิสิตทั้งหมด เมื่อมาเรียน วิชาเอกภาษาไทยแล้วก็ไม่มีความต้องการเรียนเพิ่มเติม ดังนั้นในโครงสร้างหลักสูตร นิสิตที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ภาษาไทยไม่ถือเป็นปัญหาในการดำเนินการหลักสูตร

การสำรวจครั้งนี้ทำให้ทราบปัญหาในการเรียนภาษาไทยของนิสิตว่า มีปัญหาด้านภาษา และ ปัจจัยอื่นๆ ผลการสำรวจปัญหาด้านภาษาอันประกอบไปด้วย ปัญหาในการออกเสียงเรื่องที่พบว่ามีปัญหามากที่สุดคือ กฎการออกเสียง โดยนิสิตชั้นปี 1 มีปัญหารือถูกการออกเสียงมากที่สุด นิสิตชั้นปี 2 มีปัญหารือถูกการออกเสียงและสำเนียงมากที่สุดเท่ากัน นิสิตชั้นปี 3 มีปัญหารือถูกการออกเสียงตัวสะกด ‘ㄹ’ และการออกเสียงคำยืมมาจากภาษาต่างประเทศมากเท่ากัน และนิสิตชั้นปี 4 มีปัญหารือถูกการออกเสียงมากที่สุด กฎการออกเสียง ถือเป็นปัญหาในการออกเสียงภาษาไทยมากที่สุด เพราะนิสิตต้องห้องจำกัดข้อบังคับในการออกเสียงที่ไม่เป็นไปตามเสียงเดิม รองลงมาคือ ปัญหารือถูกการออกเสียงตัวสะกด ‘ㄹ’ เนื่องจากภาษาไทยไม่มีตัวสะกดที่ออกเสียง ‘ㄹ’ [l] และการออกเสียงคำยืมมาจากภาษาต่างประเทศในภาษาไทยนี้ ออกเสียงคำเดิมของภาษาต่างประเทศนั้นฯ จากปัญหาในการออกเสียงที่ได้กล่าวมานี้ ผู้สอนควรสรุปกฎการออกเสียงทั้งหมดและหัวเรื่องการสอนให้น่าสนใจ หมั่นฝึกฝนให้นิสิตออกเสียงตามอย่างสม่ำเสมอ และควรปรับปรุงหลักสูตรโดยการเพิ่มชั่วโมงปฏิบัติลงในรายวิชาพื้นฐาน เพื่อให้นิสิตได้ฝึกฝนกับผู้สอนหรือเพิ่มรายวิชาที่เน้นการออกเสียงให้กับนิสิตตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ลงในหลักสูตร เพราะการออกเสียงถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ

ปัญหาในการเรียนคำศัพท์ภาษาไทยเรื่องที่พบว่ามีปัญหามากที่สุดคือ สุภาษิต สำนวน โดยพบว่านิสิตชั้นปี 1 มีปัญหารือถูกคำศัพท์มากและมีความหมายคล้ายกันมากที่สุด นิสิตชั้นปี 2, 3 และ 4 มีปัญหารือถูกคำศัพท์มากที่สุด จากผลการสำรวจจะเห็นว่า ปัญหาในการเรียน สุภาษิต สำนวน คำศัพท์มากและมีความหมายคล้ายกันยกเว้นนิสิตชั้นปี 1 เนื่องจากยังไม่ได้เรียน ดังนั้นผู้สอนจึงควรสอนแทรกบทเรียนสุภาษิต สำนวน คำศัพท์ ไปกับสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ เช่น เรียนคำศัพท์ในภาพยนตร์หรือเพลงที่กำลังเป็นที่นิยม จะช่วยให้ผู้เรียนหอจำได้เร็วและสนุกกับการเรียนมากขึ้น

ปัญหาในการเรียนไวยากรณ์ภาษาไทยเรื่องที่พบว่ามีปัญหามากที่สุด คือ ประโยชน์ โดยนิสิตชั้นปีที่ 1 – 4 มีปัญหารือถูกประโยชน์มากที่สุด เช่นกัน จากผลการสำรวจดังกล่าวผู้สอนควรจะอธิบายและสรุปประเด็นสำคัญเรื่องโครงสร้างของประโยชน์ ชนิดของประโยชน์ และองค์ประกอบของประกอบ เพื่อให้นิสิตเข้าใจภาพโดยรวมของประโยชน์เสียก่อนจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เรื่องประโยชน์ได้เข้าใจง่ายขึ้น และเพิ่มรายวิชาโครงสร้างภาษาไทยและวากยสัมพันธ์ภาษาไทยเป็นวิชาเอกบังคับลงในหลักสูตร

ประกอบกับผลการสำรวจปัญหาด้านปัจจัยอื่นๆ อันได้แก่ ตำราและเอกสารประกอบการสอน อาจารย์ชาวไทยและชาวภาษาหลี และผู้เรียน จากผลการสำรวจพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับตำราและเอกสารประกอบการสอนที่พบมากที่สุดคือ คำอธิบายประกอบที่เข้าใจยาก เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศไทยยังไม่เป็นที่แพร่หลาย จึงต้องนำตำราและเอกสารประกอบการสอนมาจากประเทศไทยภาษาหลี คำอธิบายจึงเป็นภาษาไทยหลีทั้งหมด ดังนั้นผู้สอนควรทำแบบเรียนที่เหมาะสมหรือการทำข้อสอบและควรจะมีการรายงานปัญหาในการตั้งรำและเอกสารประกอบการสอนนั้นๆ ทุกภาคการศึกษา

ปัญหาเกี่ยวกับผู้สอนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติคือสอนเร็วและยากเกินไป ผู้สอนต้องรู้จักประยุกต์และปรับปรุงวิธีการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถของนิสิต ผู้สอนควรหาตำราและเอกสารประกอบการสอน หรือสื่อการสอนที่อธิบายเข้าใจง่าย สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและนิสิตสนใจสุดท้ายปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนที่พบมากที่สุดคือ เรียนไปแล้วลืม ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องหมั่นทบทวนและหมั่นฝึกฝนอยู่เป็นประจำ เนื่องจากการเรียนภาษาต่างประเทศสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ การนำไปใช้อย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการสำรวจปัญหาการเรียนการสอนภาษาเกาหลีปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติม
2. ควรมีการสำรวจปัญหาการเรียนการสอนภาษาเกาหลีด้านภาษาอย่างเจาะลึกเพื่อจะสามารถเพิ่มระดับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาเกาหลีมากยิ่งขึ้น
3. ควรมีการสำรวจและประเมินความสามารถทางด้านภาษาเกาหลีของบัณฑิตวิชาเอกภาษาเกาหลี มหาวิทยาลัยบูรพา
4. ควรมีการสำรวจและประเมินความพึงพอใจของนายจ้างต่อบัณฑิตวิชาเอกภาษาเกาหลี มหาวิทยาลัยบูรพา

บรรณานุกรม

- กาญจนा นาคสกุล. 2556. ระบบเสียงในภาษาไทย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กำชัย ทองหล่อ. 2525. หลักภาษาไทย. บำรุงสารสัน
- ทัศนีย์ เมราพิสูร์ น้ำทิพย์ เมธเศรษฐ สมเกียรติ เชวงกิจวนิช สุณีรัตน์ เนียรเจริญสุข. 2546. "การสำรวจ
ความต้องการของนักเรียนที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในมัธยมศึกษาตอนปลาย" วารสารศิลปศาสตร์ ปีที่ 3 ฉบับ
ที่ 1 มกราคม - มิถุนายน พ.ศ. 2546 หน้า 113 -144
- ธีรวิทย์ กิญโญ วารสารเทคโนโลยีสุรนารี. 2538. "การเรียนภาษาต่างประเทศ" วารสารเทคโนโลยีสุรนารี ปีที่ 2
ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2538
- มยุรี สุขวิวัฒน์. 2554. "แนวคิดในการปฏิรูประบบการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัย"
วารสารภาษาปริทัศน์ ฉบับที่ 26 หน้า 65-70
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. 2554. "รวบรวมบทความเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษา" วารสารภาษาปริทัศน์
ฉบับที่ 26 หน้า 22- 64
- บุษบา กนกศิลปะธรรม, อรรถพล คำเขียน. 2555. "ย้อนพินิจการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ในรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา" วารสารภาษาปริทัศน์ ฉบับที่ 27 พ.ศ. 2555 หน้า 69 - 88
- วรรณี วงศ์มนตรีสุข. 2550. "การสำรวจแรงจูงใจ ความสนใจ และปัญหาในการเรียนภาษาเยอรมันของนักเรียน
ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย" มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วاسي เทียรบุญเลิศรัตน์. 2551. "การศึกษาปัญหาในการเรียนการสอนรายวิชาภาษาเยอรมันพื้นฐาน 1" วารสาร
มนุษยศาสตร์ ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน พ.ศ. 2551 หน้าที่ 90 - 100
- สร้างค์ โค้วตระกุล 2553. จิตวิทยาการศึกษา : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สมใจ แซ็ง 2542. " การศึกษาเหตุผลและเป้าหมายในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่ง¹
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์" วารสารมนุษย์ปั้นกรุงเทพฯ ฉบับที่ 1 หน้า 159 -162
- อารี พันธ์มนี 2542. จิตวิทยาการเรียนการสอน : สำนักพิมพ์ต้นอ้อ 1999 จำกัด
- อุบล แคล้วกลาง. 2540. " การศึกษาปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ในเขตปฏิบัติการทางการศึกษาที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา " ปริญญาอินพนธ์
มหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- ภาษาเกาหลี**
- Hyeryon Hong. 2006. "A Study on teaching Korean language to Thai Students : Focused on the
beginners' level. M.A. thesis .Hankuk University of Foreign Studies
- Jaeju Jeong. 2007. "Study on Spelling Errors of Thai Students who Learn Korean Language :
Focused on Beginners" M.A. thesis, Sunmoon University
- Jingo Kim. 2008. "An Introduction to Korean Linguistics as a Foreign Language". Pjbook.
- Jinsun Lee. 2009. " Error Analysis and Study on Effective Teaching Methodology of Korean
Interrogative Sentences' Intonation : Focused on the Thai Students" M.A.
thesis. Hankuk University of Foreign Studies
- MiYong Ru 2011. "A Study of Korean Vowels Pronunciation Errors by Thai Learners : Focus on
the step learners". M.A. thesis Kyunghee University

- Miyoung Yun. 2005. "The Pattern of Errors in using Particles made by Thais learning Korean Language. M.A. thesis. Ewha womans University
- Shinhyung Kim. 2013. " Study on Thai Writing Teaching Method through Error Analysis 2013 M.A. thesis. Hankuk University of Foreign Studies
- Sunho Kim. 2008. "A Study on Teaching of Korean Speaking Skills focused on Task-based Activities for the Thai" M.A. thesis, Sunmoon University
- The National Institute of the Korean Language. 2005. "Korean Grammar for foreigner 1". CommunicationBooks, Inc.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาเกาหลี

ของนิสิตวิชาเอกภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กรุณาตอบคำถามและกรอกรายละเอียดที่จำเป็น

8. ปัญหาในการเรียนไวยากรณ์ ภาษาไทยหลี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

คำช่วง

การผันคำกริยาและคุณศัพท์

คำเชื่อม

ปัจจัยภายนอก

รูปกระทำ/รูปถูกกระทำ

การเรียงลำดับคำในประโยค

ประโยชน์

อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

เหตุเพาะ.....

.....

9. ปัญหาเกี่ยวกับ

9.1 ตำราและเอกสารประกอบการสอน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

คำอธิบายในหนังสือเข้าใจยาก

หนังสือไม่สอดคล้องกับบทเรียนหรือวิชาที่เรียน

เนื้อหาอัดแน่นมากเกินไป

อื่นๆ .....

เหตุเพาะ.....

.....

9.2 อาจารย์ชาวไทย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

อาจารย์สอนเร็วและยากเกินไป

การบ้านมาก

ใช้คำศัพท์ภาษาไทยเล็กน้อย

อื่นๆ .....

เหตุเพาะ.....

.....

9.3 อาจารย์ชาว夷หลี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

อาจารย์สอนเร็วและยากเกินไป

การบ้านมาก

ใช้คำศัพท์ภาษา夷หลีมากเกินไป

อื่นๆ .....

เหตุเพาะ.....

.....

9.4 ผู้เรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

335620

- เกียจคร้าน
  - เรียนแล้วลืม
  - มีเวลาฝึกฝนใน课堂เรียนน้อย
  - ไม่ตั้งใจเรียน
  - ไม่ได้นำไปใช้
  - เรียนตามไม่ทัน
  - อื่นๆ .....
- เหตุเพาะ.....
.....
.....

12. อาชีพที่ต้องการทำเมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย

- นักการทูต
- แอนโธนีสเทส
- มัคคุเทศก์
- ทำงานบริษัท/ โรงงาน
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- ครู อาจารย์
- นักแปล /ล่าม
- ศึกษาต่อ
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....